

ຂອບນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດຂອງພວກເຮົາ

ADB

ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ

Asian Development Bank

ຂອບນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດຂອງພວກເຮົາ

ADB

ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ

Asian Development Bank

ສາລະບານ

- I. ພາກສະເໜີ 1
- II. ການຮັບມືຂອງ ADB 7
- III. ນິຍາມ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ 9
- IV. ຄວາມເສຍຫາຍຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ 13
- V. ຈຸດຍື່ນຂອງ ADB ກ່ຽວກັບບັນຫາການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ 19
 - ຈຸດປະສົງທີ 1: ການສະໜັບສະໜູນຕະຫຼາດທີ່ແຂ່ງຂັນ ແລະ ລະບົບການບໍລິຫານລັດທີ່ມີປະສິດຕິພາບ, ປະສິດຕິຜົນ ແລະ ໂປ່ງໃສ 20
 - ຈຸດປະສົງທີ 2: ການສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມໃນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ມີແນວໂນ້ມເປັນໄປໄດ້ ເປັນແຕ່ລະກໍລະນີ ແລະ ການປັບປຸງຄຸນນະພາບການປຶກສາຫາລືແລກປ່ຽນກັບ DMCs ໃນຫຼາກຫຼາຍບັນຫາກ່ຽວກັບການປຶກສາຄອງບໍລິຫານ 25
 - ຈຸດປະສົງຂີ້ທີ 3: ການຮັບປະກັນວ່າ ໂຄງການ ແລະ ຜະນັກງານຂອງ ADB ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານສູງສຸດທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຈະລິຍະທຳ 27
- VI. ສະຫຼຸບ ແລະ ຄຳແນະນຳ 34
- VII. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 38

ຄໍາຫຍໍ້

ADB	ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ
BPMDS	ກົມຄຸ້ມຄອງງົບປະມານ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ລະບົບການບໍລິຫານ
COSO	ຫ້ອງການບໍລິການໆດຳເນີນງານລວມສູນ
DMC	ປະເທດສະມາຊິກກຳລັງພັດທະນາ
GDP	ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ
IMF	ກອງທຶນການເງິນສາກົນ
MDB	ທະນາຄານພັດທະນາຫຼາຍຝ່າຍ
NGO	ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ
OAS	ອົງການຈັດຕັ້ງແຫ່ງສະຫະລັດອາເມຣິກາ
OECD	ອົງການເພື່ອການຮ່ວມມື ແລະ ການພັດທະນາດ້ານເສດຖະກິດ
OGA	ຫ້ອງການຝ່າຍກວດສອບ
OGC	ຫ້ອງການຝ່າຍກົດໝາຍ
SPD	ກົມຄຸ້ມຄອງຍຸດທະສາດ ແລະ ນະໂຍບາຍ
TA	ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການ

ໝາຍເຫດ

ໃນບົດລາຍງານສະບັບນີ້, “\$” ໝາຍເຖິງ ໂດລາສະຫະລັດອາເມຣິກາ.
ເອກະສານສະບັບນີ້ຖືກດັດແກ້ເພື່ອການພິມເຜີຍແຜ່

I. ພາກສະເໜີ

1. ບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ເຊິ່ງໃນທີ່ນີ້ຈະໝາຍເຖິງ ການນໍາໃຊ້ໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງຂອງພາກລັດ ຫຼື ເອກະຊົນແບບ ບໍ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແມ່ນຖືວ່າເປັນບັນຫາທີ່ກົນບໍ່ເຂົ້າຄາຍບໍ່ອອກ, ເປັນບັນຫາທີ່ຊໍາເຮື້ອແກ້ບໍ່ຕົກຂອງ ລັດຖະບານຕະຫຼອດປະຫວັດສາດຜ່ານມາ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ພຶດຕິກຳການສໍ້ລາດບັງຫຼວງນັ້ນ ຈະມີລັກສະນະ ແລະ ຂອບເຂດ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນກໍ່ຄືຄວາມແຕກຕ່າງໃນການບັງຄັບໃຊ້ມາດຕະການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ແຕ່ວ່າປາກົດການດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນພົບເຫັນຕະຫຼອດເວລາ ແລະ ເກືອບວ່າໃນທຸກໆລະບອບການເມືອງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຍັງສາມາດ ພົບເຫັນໃນຂະແໜງການເອກະຊົນ. ສະນັ້ນ, ຄວາມກ່ຽວໂຍງຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ລະຫວ່າງ ພາກລັດຖະບານ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ຈຶ່ງເປັນຂົງເຂດທີ່ສ້າງຄວາມກັງວົນເປັນພິເສດ ສໍາລັບປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ແລະ ປະເທດທີ່ກໍາລັງ ພັດທະນາຢູ່ພາກພື້ນອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ.

2. ໃນປະຫວັດສາດ, ຄວາມກັງວົນກ່ຽວກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງແມ່ນມີແນວໂນ້ມເປັນວົງຈອນ, ເຊິ່ງການເປີດເຜີຍ ກ່ຽວກັບການລ່ວງລະເມີດຕ່າງໆຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ໄດ້ນໍາໄປສູ່ຂະບວນການປຸກຈິດສໍານຶກ ແລະ ມາດຕະການໂຕ້ຕອບ ດ້ານບໍລິຫານທີ່ຄ່ອຍຈາງຫາຍໄປຕາມພາຍຫຼັງ ຈົນຈະມີເລື່ອງໃໝ່ດັ່ງຂຶ້ນມາໃໝ່ທີ່ຈະຜັກດັນໃຫ້ເກີດການປະຕິຮູບ. ຄວາມຕ້ອງການເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ລົບລ້າງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ໄດ້ເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງຫຼາຍແຜນງານນະວັດຕະກຳເພື່ອ ການປົກຄອງທີ່ດີ. ການປະຕິຮູບດ້ານການບໍລິຫານພາກລັດ ໃນໄລຍະທ້າຍສັດຕະວັດທີ 19 ແລະ ຕົ້ນສັດຕະວັດທີ 20 ເຊັ່ນ ການແນະນໍາລະບົບການບໍລິຫານລັດທີ່ມີຄຸນນະທໍາ (meritocratic civil service system), ແລະ ການບໍລິຫານ ຢ່າງເປັນມືອາຊີບຂອງ ກະຊວງ ແລະ ກົມກອງຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ການສ້າງງົບປະມານທີ່ມີລະບຽບແບບແຜນ ຫຼາຍຂຶ້ນ, ການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງແລະພ້ອມທັງການກວດສອບທີ່ເປັນລະບົບກວ່າເກົ່າເຊິ່ງທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນມີຮາກເຫງົ້າທີ່ ແນໃສ່ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການຮັບສິນບິນແລະການອຸປະຖໍາທາງການເມືອງ (graft and political patronage).

3. ໃນຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້, ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຕໍ່ສູ້ຕ້ານກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໄດ້ຫັນມາສູ່ການຖືກຖຽງບັນຫາ ໃຈກາງກ່ຽວກັບການປົກຄອງທີ່ດີ ແລະ ການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ແຮງຜັກດັນຂອງຂະບວນການດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນ ມາຈາກຫຼາຍແຫຼ່ງຫຼາຍທາງ. ໃນເບື້ອງຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ການສິ້ນສຸດຂອງສົງຄາມເຢັນ ໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເຕັມໃຈຂອງ ບັນດາປະເທດທີ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການເບິ່ງຂ້າມການປະຕິບັດຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ ທໍາມາກຸງຜົນປະໂຫຍດດ້ານ ພູມສາດທາງດ້ານການເມືອງທີ່ກວ້າງຂວາງກວ່າເກົ່າ (geopolitical interests). ຄວາມທ້ອຍຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນໄດ້ ເພີ່ມຄວາມກົດດັນຕໍ່ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງປະເທດໃຫ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຕົນໄດ້ສ້າງຄຸນຄ່າສູງທີ່ສຸດກຸ້ມກັບເງິນທີ່ຕົນ ສະໜອງ-ຊ່ວຍເຫຼືອ. ມີຫຼາຍອົງກອນນາໆຊາດທີ່ໄດ້ຫັນມາເຊື່ອວ່າ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ດີກວ່າ

ດ້ວຍການແຂ່ງຂັນທີ່ເປີດເຜີຍ ແລະ ໂປ່ງໃສ. ຮ້າຍແຮງສຸດ, ຕົວຢ່າງທາງລົບຂອງລະບອບ “ຊຸກຍູ້ການລັກໂລບ” (kleptocratic) ຢ່າງເຫຼືອລື້ນ ໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນເຖິງອັນຕະລາຍຂອງການຜັງທະລາຍທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສັງຄົມ ຖ້າຫາກປ່ອຍໃຫ້ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງກະຈາຍເປື້ອຍເຢື້ອຍແບບບໍ່ມີການກວດກາ.

4. ໃນເບື້ອງຂອງຜູ້ຮັບທຶນ, ຢູ່ຫຼາຍໆປະເທດໃນທົ່ວພາກພື້ນອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ, ພົນລະເມືອງໄດ້ປະກາດວ່າຈະບໍ່ທຶນ ແລະ ໂຍະຍານຕໍ່ການລະເມີດຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງປະຊາຊົນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນບຸກຄົນອີກຕໍ່ໄປ. ຄວາມເສລີພາບຂອງສື່ມວນຊົນທີ່ຍາດມາໄດ້ຢູ່ຫຼາຍໆປະເທດໃນທົ່ວໂລກ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ນັກຂ່າວສາມາດຂຽນຂ່າວຕາມໃຈກ່ຽວກັບພຶດຕິກຳການປະຕິບັດທີ່ບໍ່ຮອບຄອບຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່. ການສຶກສາ ແລະ ການແລກປ່ຽນ ແລະ ໄຫຼວຽນຂອງຂໍ້ມູນ ລະຫວ່າງ ປະເທດຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນ ກໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພວກເຂົາຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຫຼາຍຂຶ້ນຢູ່ປະເທດຕ່າງໆ ແລະ ຍອມໂຍະຍານການລະເມີດທີ່ເປັນລະບົບຢູ່ໃນປະເທດບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງຕົນໜ້ອຍລົງ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຈຳນວນອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ (NGOs) ທີ່ໄດ້ອຸທິດຕໍ່ວຽກງານການປ້ອງກັນແລະ ສະກັດກັ້ນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ກໍ່ໄດ້ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ບັນຫານີ້ຜື່ນເດັ່ນຂຶ້ນ ທັງໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ແລະ ປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາໃນທົ່ວໂລກ.

5. ປະກົດການຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະແກ່ຍາວໄປໜຶ່ງທົດສະວັດອີກເປັນຢ່າງຕໍ່າ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນໃນຕໍ່ໜ້າອັນຈະນຳໄປສູ່ການປ່ຽນແປງສຳຄັນຂອງບໍລິບົດສະພາບການດຳເນີນງານຂອງ ທະນາຄານພັດທະນາຫຼາຍຝ່າຍ (MDBs). ຄວາມກົດດັນໃຫ້ມີມາດຕະການທີ່ຕັ້ງໜ້າຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຮັບສິນບິນ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຈະເຮັດໃຫ້ບັນຫາດັ່ງກ່າວບໍ່ເປັນພຽງບັນຫາໂດດດ່ຽວຫຼື ກະແຈກກະຈາຍຂອງພາກສ່ວນໃດພາກສ່ວນໜຶ່ງ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບບັນຫາດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ແມ່ຍິງໃນການພັດທະນາ, ປະຊາຊົນ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າປະຊາຊົນທີ່ມີເສັ້ນສາຍ ແລະ ບົດບາດໃນສັງຄົມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກຂອງປະຊາຄົມ MDB ນັ້ນຈະເອົາໃຈໃສ່ຂົນຂວາຍ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າ ບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ການປົກຄອງທີ່ດີ ຈະຍັງສືບຕໍ່ເປັນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນຂອງການຖືກຖຽງໃນຂົງເຂດວຽກງານການພັດທະນາ.

6. ໃນການຮັບມືກັບຄວາມກົດດັນເຫຼົ່ານີ້, ມີຫຼາຍອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ ມາດຕະການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ເຂັ້ມແຂງໜັກແໜ້ນກວ່າເກົ່າ ຄື:

(i) ຢູ່ກອງປະຊຸມສຸດຍອດຂົງເຂດພາກພື້ນອາເມຣິກາໃນເດືອນ ພຶດສະພາ 1994, ອົງການແຫ່ງລັດອາເມຣິກາ (Organization of American States (OAS)) ໄດ້ໝາຍໝັ້ນທີ່ຈະເກືອດຫ້າມພາຍໃຕ້ກົດໝາຍການໃຫ້ສິນບິນຂ້າມຊາດ ແລະ ການ “ເພີ່ມຄວາມຮັ່ງມີແບບຜິດກົດໝາຍ” ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຢູ່ພາກໂລກດັ່ງກ່າວ. ໃນເດືອນ ມີນາ 1996, 21 ສະມາຊິກຂອງ OAS ໄດ້ລົງນາມໃນ ສົນທິສັນຍາ ກາຣາກາສ໌ (Caracas Convention) ເຊິ່ງໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະຕິບັດຮ່ວມກັນຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນ 4 ຂົງເຂດວຽກຫຼັກຄື: ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ການຮ່ວມມືສາກົນ, ການໃຫ້ສິນບິນຂ້າມຊາດ, ການເພີ່ມຄວາມຮັ່ງມີແບບຜິດກົດໝາຍ (illicit enrichment) ແລະ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ. ສົນທິສັນຍາກາຣາກາສ໌ກໍ່ໄດ້ມີຜົນຜັງຄັບໃຊ້ໃນລະຫວ່າງປະເທດທີ່ໄດ້ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນຄື: ໂບລີເວຍ, ຄໍສຕາຣິກາ, ເອຄົວດໍ, ແມັກຊິໂກ, ປາຣາກວາຍ, ເປຣູ ແລະ ເວເນຊູເອລັງ.

- (ii) ໃນເດືອນ ພຶດສະພາ 1996, ສະພາລັດຖະມົນຕີຂອງ ອົງການເພື່ອການຮ່ວມມື ແລະ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ (OECD) ໄດ້ອະນຸມັດມະຕິທີ່ຊຸກຍູ້ໃຫ້ບັນດາລັດພາຄີ ຢຸດຕິການຫັກ ແລະ ຜ່ອນຜັນອາກອນດ້ວຍການໃຫ້ສິນບິນ ແລະ ຄ່ານາຍໜ້າຂອງ ບໍລິສັດນາໆຊາດຂອງຕົນ. ໜຶ່ງປີຕໍ່ມາ, ສະພາດັ່ງກ່າວກໍໄດ້ອະນຸມັດຄຳແນະນຳຈຳນວນໜຶ່ງ ເພື່ອການລົງໂທດທາງອາຍາ ສຳລັບ ການໃຫ້ສິນບິນຂ້າມຊາດ, ການປະຕິບັດເງື່ອນໄຂດ້ານການບັນຊີ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການກວດສອບບັນຊີພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກທີ່ເຂັ້ມງວດຂຶ້ນ, ລະບົບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງຂອງພາກລັດຖະບານທີ່ຮັດກຸມກວ່າເກົ່າ ແລະ ການຍົກລະດັບການຄວບຄຸມລະຫວ່າງປະເທດ/ສາກົນ. ໃນເດືອນທັນວາ 1997, OECD ໄດ້ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສິນທິສັນຍາທີ່ເຮັດໃຫ້ການໃຫ້ສິນບິນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕ່າງປະເທດມີໂທດທາງອາຍາ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ ການໃຫ້ສິນບິນເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນ ໃນປະເທດທີ່ບໍລິສັດຕັ້ງຢູ່.
- (iii) ໃນຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້, ສະພາການຄ້າສາກົນໄດ້ອະນຸມັດກົດການປະຕິບັດສະບັບປັບປຸງ ທີ່ເກືອດຫ້າມການໃຫ້ສິນບິນ ແລະ ແນະນຳໃຫ້ສະມາຊິກຂອງສະມາຄົມໃນທົ່ວໂລກ ແລະ ອົງກອນສະມາຊິກ ໃຫ້ຮັບຮອງ ແລະ ນຳໃຊ້ກົດລະບຽບທີ່ເຂັ້ມງວດຂຶ້ນເຫຼົ່ານີ້.
- (iv) ໃນເດືອນ ທັນວາ 1996, ກອງປະຊຸມສະພາສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ຜ່ານຖະແຫຼງການວ່າດ້ວຍການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ການໃຫ້ສິນບິນໃນທຸລະກຳການຄ້າສາກົນ.

7. ຜູ້ສະໜັບສະໜູນທີ່ໜັກແໜ້ນຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີຈຸດຍິນຕໍ່ບັນຫາ ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງແມ່ນ ປະທານຂອງທະນາຄານໂລກ ທ່ານ ເຈມສ໌ ວໍເຟິນເຊິນ (James Wolfensohn). ຢູ່ກອງປະຊຸມປະຈຳປີຂອງທະນາຄານໂລກ ແລະ ອົງການກອງທຶນສາກົນ (IMF) ໃນເດືອນ ຕຸລາ 1996, ທ່ານ ວໍເຟິນເຊິນ ໄດ້ອະທິບາຍລັກສະນະຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ເປັນຄືກັນກັບ “ພະຍາດມະເຮັງ” ຕໍ່ເສດຖະກິດໂລກ ແລະ ໄດ້ເນັ້ນວ່າ ເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ທະນາຄານໂລກຈະເພີ່ມ “ຄວາມຊຸ່ນຊ້ຽວ” ຫຼື ເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມໃນການແກ້ໄຂບັນຫານີ້. ຜູ້ອຳນວຍການໃຫຍ່ຂອງ IMF ທ່ານມິແຊນແຄມເດຊຸສ (Michel Camdessus) ກໍໄດ້ເວົ້າຢ່າງກົງໄປກົງມາເຊັ່ນກັນວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງ IMF ຈະຖືເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໜ້າທີ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນການຜັກດັນໃຫ້ເກີດການປະຕິຮູບໃນວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢູ່ໃນບັນດາປະເທດທີ່ຕ້ອງການຍື່ມເງິນ. ບົດລາຍງານສະບັບສຸດທ້າຍພ້ອມຄູ່ມືແນະນຳພະນັກງານ ແມ່ນໄດ້ຮັບການຮັບຮອງອະນຸມັດໂດຍຄະນະອຳນວຍການຂອງທະນາຄານໂລກ ໃນວັນທີ່ 2 ກັນຍາ 1997.

8. ວິທີການຂອງທະນາຄານໂລກ ແມ່ນແນໃສ່ຍຸດທະສາດທີ່ສົມດູນ ເພື່ອສະກັດກັ້ນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງອີງຕາມ 4 ເສົາຄຳຫຼັກຄື: (i) ການປ້ອງກັນ ການສໍ້ໂກງ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ໃນໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບທຶນຂອງທະນາຄານໂລກ; (ii) ການຊ່ວຍປະເທດທີ່ຂໍໃຫ້ທະນາຄານໂລກສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ; (iii) ການພິຈາລະນາ ແລະ ຄຳນຶງເຖິງບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢ່າງຊັດເຈນກວ່າເກົ່າ ເຂົ້າໃນຍຸດທະສາດການຊ່ວຍເຫຼືອປະເທດ, ການປຶກສາຫາລືທາງດ້ານນະໂຍບາຍ, ວຽກງານຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ທາງເລືອກກໍ່ຄືການອອກແບບໂຄງການ; ແລະ (iv) ການເພີ່ມກະບອກສຽງ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມຂອງສາກົນໃນການຫຼຸດຜ່ອນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.¹

1 ເບິ່ງ ທະນາຄານໂລກ. 1997. ການຊ່ວຍເຫຼືອປະເທດໃນການຕໍ່ສູ້ກັບ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ: ບົດບາດຂອງທະນາຄານໂລກ, ວໍຊິງຕັນ ດີ.ຊີ.

9. ໃນເດືອນສິງຫາ, IMF ໄດ້ປະຕິບັດການທີ່ເປັນປະຫວັດການແບບບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນດ້ວຍການ ໂຈະການສະໜອງ ທຶນຊຸດທີ່ສອງຂອງ ແຜນງານປັບປຸງດ້ານໂຄງສ້າງທີ່ເຂັ້ມແຂງ (Enhanced Structural Adjustment Facility) ເມື່ອໜຶ່ງໃນປະເທດສະມາຊິກ ບໍ່ສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຕົນມີຄວາມພະຍາຍາມພຽງພໍໃນການປະຕິບັດມາດຕະການ ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ທະນາຄານໂລກ ກໍ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນການຕັດສິນໃຈຂອງ IMF ໃນຄັ້ງນັ້ນ ໂດຍໃນສ່ວນຂອງທະນາຄານໂລກເອງ ກໍ່ໄດ້ຕັກເຕືອນລັດຖະບານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງວ່າ ຕົນຈະ “ຫຼຸດຢ່າງ ມະຫາສານ” ທຶນກູ້ຢືມທີ່ຕົນສະໜອງ ຖ້າຫາກວ່າ ລັດຖະບານບໍ່ປະຕິບັດການເດັດຂາດຕໍ່ບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.² ໃນ ກອງປະຊຸມປະຈຳປີຂອງ ທະນາຄານໂລກ ແລະ IMF ຢູ່ ຮົງກົງ, ຈີນ ໃນເດືອນ ກັນຍາ 1997, ຄວາມໝາຍໝັ້ນຂອງ ທັງສອງສະຖາບັນໃນການສະກັດກັ້ນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງກໍ່ໄດ້ຮັບການຍືນຍັນຄືນໃໝ່ຢ່າງໜັກແໜ້ນ.

10. ກອງປະຊຸມສຸດຍອດປີ 1997 ຂອງກຸ່ມ 7 ປະເທດອຸດສາຫະກຳທີ່ຈັດຂຶ້ນທີ່ ລັດແດນເວີ ສະຫະລັດອາເມຣິກາ ກໍ່ໄດ້ເນັ້ນເປັນພິເສດເຖິງບົດບາດຂອງ MDBs ໃນການຕໍ່ສູ້ກັບບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ຖະແຫຼງການຈາກກອງປະຊຸມ ເບື້ອງຕົ້ນຂອງລັດຖະມົນຕີການເງິນ ແລະ ທະນາຄານກາງ ໃນເດືອນ ເມສາ ກໍ່ໄດ້ຍຶດໝັ້ນວ່າ “ຍ້ອນຜົນກະທົບຂອງການ ໃຫ້ສິນບິນ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ຮ້າຍແຮງຝັງເລິກຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ການເຕີບໂຕ, ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ພວກເຮົາຍິນດີຕໍ່ການເອົາໃຈໃສ່ທີ່ມີເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ກັບບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ຕາງໜ້າບັນດາສະຖາບັນການເງິນສາກົນແລະ OECD.” ໃນເດືອນມິຖຸນາ, ຖະແຫຼງການສຸດທ້າຍຂອງກອງປະຊຸມສຸດຍອດ ໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ IMF ແລະ MDBs ຮັດແໜ້ນ ກິດຈະກຳຂອງຕົນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ເພື່ອຊ່ວຍປະເທດຕ່າງໆຕໍ່ສູ້ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ລວມທັງ ມາດຕະການເພື່ອ ຮັບປະກັນການປົກຄອງດ້ວຍກົດໝາຍ, ການເພີ່ມປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ເປັນເຈົ້າການຂອງພາກ ລັດຖະບານ ແລະ ການເພີ່ມຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງສະຖາບັນການບໍລິຫານຂອງລັດຖະບານ. ນອກ ຈາກນັ້ນກໍ່ໄດ້ມີການຊຸກຍູ້ໃຫ້ສະຖາບັນການເງິນສາກົນສິ່ງເສີມການປົກຄອງທີ່ດີໃນຂະແໜງການທີ່ຕົນເຮັດວຽກຝົວຜັນ ນຳ ແລະ ໃຫ້ປະສານສົມທົບຢ່າງເຕັມເມັດເຕັມໜ່ວຍກັບ ວຽກງານ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງທະນາຄານໂລກ ໃນການ ສ້າງຄູ່ມືແນະນຳກ່ຽວກັບ ຂະບວນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານທີ່ສູງສຸດເພື່ອຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມງວດ.

11. ມີຫຼາຍປະເທດສະມາຊິກທີ່ພວມພັດທະນາ (DMCs) ຂອງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ທີ່ໄດ້ມີບົດບາດສຳຄັນໃນ ຂະບວນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ນັບມື້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ. ຜ່ານມາ, ໃນພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກ ມີປະເທດຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ ໄດ້ບັນລຸອັດຕາການເຕີບໂຕທີ່ສູງ ທີ່ໄດ້ສະແດງຄວາມກັງວົນວ່າ ທັດສະນະກ່ຽວກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຕໍ່ປະເທດໃດໜຶ່ງ ອາດຖ່ວງດຶງຄວາມອາດສາມາດຂອງປະເທດນັ້ນໆໃນການດຶງດູດການລົງທຶນໃນອະນາຄົດ. ໃນປີ 1995, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນຈີນ ໄດ້ຮັບຮອງເອົານິຕິກຳທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ສະມາຊິກພັກຄອມມູນິດ ໃນຂັ້ນປະເທດຂຶ້ນໄປ ເປີດເຜີຍລາຍໄດ້ ຂອງຕົນ. ໃນປີ 1997, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີຂອງປະເທດໄທໄດ້ໝາຍໝັ້ນວ່າ ຈະກວາດລ້າງກົມພາສີທີ່ໄດ້ສ້າງ “ຄ່າເຊື່ອງຊ້ອນ (hidden costs)” ສຳລັບຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ຢາກມາເຮັດທຸລະກິດຢູ່ປະເທດໄທ. ໃນເດືອນດຽວກັນນັ້ນ, ປະທານນາທິບໍດີຂອງປະເທດຝີລິບປິນກໍ່ໄດ້ຍົກວ່າ “ຜົນຮ້າຍຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນຂະແໜງການບໍລິການຂອງ ລັດຖະບານ” ທີ່ເປັນໜຶ່ງໃນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຍຶດເຍື້ອທີ່ສຸດຂອງປະເທດ ແລະ ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ທຸກໆກະຊວງກົມກອງຂອງ

2 ກ່າວໃນ Oxford Analytica. 1997. *ບົດປະຈຳວັນໂດຍສັງເຂບ ອາຊີປາຊີຟິກ*, 14 ສິງຫາ. ບັນຫາອື່ນໆ ທີ່ຍົກຂຶ້ນໂດຍ IMF ລວມມີ ຄວາມລົ້ມແຫຼວໃນການດຳເນີນຄະດີ ກັບຜູ້ກະທຳຜິດ ຄະດີການສໍ້ໂກງດ້ານການເງິນຫຼາຍລ້ານໂດລາສະຫະລັດ; ຄວາມຜິດປົກກະຕິໃນການເຊັນສັນຍາຂອງສອງໂຄງການພະລັງງານ; ແລະ ການນຳໃຊ້ເງິນນອກ ແຜນງົບປະມານເພື່ອຊື້ສ່ວນຕົວຂອງປະທານາທິບໍດີ ແລະ ການສ້າງເຕີນບິນສາກົນຢູ່ໃນເມືອງທີ່ເປັນບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງປະທານາທິບໍດີ.

ລັດຖະບານໃຫ້ສິ່ງບົດລາຍງານປະຈຳເດືອນກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າຂອງວຽກງານຕໍ່ສູ້ຕ້ານກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງພາຍໃນສໍານັກງານຫ້ອງການຂອງຕົນ.

12. ໃນອະນຸພາກພື້ນອາຊີໃຕ້, ໃນທຸກມື້ນີ້, ບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໄດ້ກາຍເປັນບັນຫາໜຶ່ງທີ່ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດຂອງການນໍາພາກລັດຖະບານ. ຢູ່ປະເທດປາກີສຖານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີໄດ້ຍົກວຽກງານການກວາດລ້າງລັດຖະບານໃຫ້ເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາເຂົ້າໝາຍສໍາຄັນພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານຂອງຕົນ. ໃນຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້, ປະທານປະເທດຂອງອິນເດຍກໍ່ໄດ້ຍົກບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃຫ້ເປັນສິ່ງທ້າທາຍສູງສຸດທີ່ປະເທດຕົນພວມປະເຊີນໜ້າ.³

3 K.R. Narayanan. 1997. "ຕໍ່ໄປຈະແມ່ນອິນເດຍເມື່ອທຸກຄົນ, ອິນເດຍທີ່ມີຄວາມທົນທານ ແລະ ບໍ່ສໍ້ລາດບັງຫຼວງ," ບົດບັນນາທິການ, *International Herald Tribune*, 13 ສິງຫາ.

II. ການຮັບມືຂອງ ADB

13. ໃນຖານະທີ່ເປັນສະຖາບັນການພັດທະນາຫຼາຍຝ່າຍ ແລະ ອົງການທີ່ສະໜອງທຶນເພື່ອການພັດທະນາທີ່ນຳໜ້າ ໃນອາຊີ, ADB ຍິນດີສະໜັບສະໜູນການເອົາໃຈໃສ່ວຽກງານການຕໍ່ສູ້ຕ້ານກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ວຽກງານການປົກຄອງ ແລະ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໂດຍລວມ. ເອກະສານຂອງສະພາບໍລິຫານຂອງ ADB ຫົວຂໍ້ ການປົກຄອງ: ການຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາທີ່ດີ, ຮັບຮູ້ຄວາມສຳຄັນຂອງ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ເປັນເຈົ້າການຂອງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານແລະການຖືຄວາມໂປ່ງໃສແລະການຄາດເດົາໄດ້ ໃຫ້ເປັນຫຼັກການທີ່ສຳຄັນໃນການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ລັດຖະບານ ໃນການສະກັດກັ້ນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.⁴ ນະໂຍບາຍທີ່ເນັ້ນໃສ່ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ອົງປະກອບ ເບື້ອງຕົ້ນສຳຄັນຂອງການບໍລິຫານພາກລັດໃຫ້ມີປະສິດຕິຜົນ ແມ່ນໄດ້ຖືກອອກແບບເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ພື້ນຖານການ ບໍລິຫານລັດມີຄວາມໂປ່ງໃສ, ຄາດເດົາໄດ້ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບເປັນເຈົ້າການ. ພື້ນຖານເຫຼົ່ານີ້ປະກອບດ້ວຍຂອບ ວຽກນິຕິກຳທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ກົນໄກການບັງຄັບໃຊ້ທີ່ມີປະສິດຕິຜົນ; ລະບົບການບໍລິການສັງຄົມແບບມີອາຊີບ, ມີຄວາມ ສາມາດ ແລະ ອົງຕາມຜົນງານ; ການປະຕິບັດການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງທີ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສ; ລະບົບການຄວບຄຸມພາຍໃນທີ່ມີ ປະສິດຕິຜົນ; ແລະ ຫ້ອງການກວດສອບເອກະລາດທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນເອງໄດ້ດີ. ການມີສ່ວນຮ່ວມ ເຊິ່ງເປັນຫຼັກການ ຫຼັກທີ 4 ຂອງນະໂຍບາຍການປົກຄອງຂອງ ADB ກໍສຳຄັນ. ປະສິບການຂອງຮົງກົງ, ຈີນ ແລະ ສິງກະໂປໄດ້ສະແດງໃຫ້ ເຫັນວ່າ ການສະໜັບສະໜູນຂອງພາກລັດແມ່ນປັດໃຈທີ່ສຳຄັນ ໃນການຕໍ່ສູ້ໄລຍະຍາວຕ້ານກັບການປະພຶດຜິດວິໄນ ຂອງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດ.

14. ໂດຍລວມ, ຈຸດຍື່ນຂອງ ADB ຕໍ່ບັນຫາຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແມ່ນແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຍ້ອນ ການສໍ້ລາດບາງຫຼວງທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງແຜ່ຫຼາຍ ແລະ ເປັນລະບົບທີ່ກົດໜ່ວງຕໍ່ລັດຖະບານ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງພາກພື້ນ. ເວົ້າສະເພາະ, ວິທີການຂອງ ADB ແມ່ນໄດ້ສຸມໃສ່ 3 ວັດຖຸປະສົງຫຼັກ ຄື:

- (i) ການສະໜັບສະໜູນຕະຫຼາດທີ່ມີການແຂ່ງຂັນ ແລະ ການບໍລິຫານຂອງລັດຖະບານທີ່ມີປະສິດຕິພາບ, ປະສິດຕິ ຜົນ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບເປັນເຈົ້າການ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ ໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວຽກງານການ ປົກຄອງທີ່ດີ ແລະ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງ ADB;

4 R151-95: ການປົກຄອງ: ການຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາທີ່ດີ, 17 ສິງຫາ.

- (ii) ການສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມໃນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສູງເປັນກໍລະນີ ແລະ ການປັບປຸງຄຸນນະພາບການປຶກສາຫາລືກັບ DMCs ໃນບັນຫາດ້ານການປຶກສາຕ່າງໆ ລວມທັງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ; ແລະ
- (iii) ການຮັບປະກັນວ່າ ໂຄງການ ແລະ ຜະນັກງານຂອງ ADB ປະຕິບັດມາດຕະຖານດ້ານຈະລິຍະທຳສູງທີ່ສຸດ.

15. ພາກທີ 3 ແລະ 4 ຂອງເອກະສານສະບັບນີ້ ຈະນຳສະເໜີພື້ນຖານສຳລັບການສົນທະນາແລກປ່ຽນກ່ຽວກັບຈຸດປະສົງເຫຼົ່ານີ້ທີ່ປິ່ນອ້ອມ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຄຳຖາມກ່ຽວກັບນິຍາມຂອງຫົວຂໍ້ນີ້ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຕໍ່ການພັດທະນາ. ພາກທີເຫຼືອຂອງເອກະສານນີ້ ຈະພິຈາລະນາເຖິງການຮັບມືຂອງ ADB. ພາກທີ 5 ຈະນຳສະເໜີຈຸດຍືນຂອງ ADB ຕໍ່ກັບບັນຫາດ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ອະທິບາຍແຜນງານຂອງ ADB ທີ່ມີໃນປັດຈຸບັນທີ່ມີອົງປະກອບສຳຄັນຂອງການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ພາກນີ້ຍັງຈະສັງລວມວ່າ ນະໂຍບາຍດ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB ຈະມີຜົນແນວໃດຕໍ່ການດຳເນີນງານຂອງ ADB (ເຊັ່ນ ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການກູ້ຢືມຫຼື ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ). ພາກສຸດທ້າຍຈະແນະນຳຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປສະເພາະທີ່ ADB ຕ້ອງເຮັດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍນີ້.

III. ນິຍາມ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ

16. ຄຳວ່າ “ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ” ແມ່ນຄຳຫຍໍ້ເພື່ອອ້າງອີງເຖິງ ຫຼາຍໆກິດຈະກຳທີ່ຜິດກົດໝາຍ ຫຼື ຕ້ອງຫ້າມ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະບໍ່ມີຄຳນິຍາມທີ່ເປັນເອກະພາບ ຫຼື ຮັດກຸມກ່ຽວກັບ ຜິດກົດກຳສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ແຕ່ວ່າ ຄຳນິຍາມທີ່ຜິດເດັ່ນ ທີ່ມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນແມ່ນໄດ້ເນັ້ນໃສ່ ການສວຍໃຊ້ຖານະຕຳແໜ່ງ ຫຼື ສິດອຳນາດຂອງພາກລັດ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ຕົນເອງ. *ວັດຈະນານຸກົມ Oxford Unabridged Dictionary* ນິຍາມການສໍ້ລາດບັງຫຼວງວ່າ: “ການບິດເບືອນ ຫຼື ການທຳລາຍ ຄວາມຊື່ສັດສຸດຈະຫຼຸດໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ພາກລັດ ດ້ວຍການຮັບສິນບິນ ຫຼື ໝູນໃຊ້ເສັ້ນສາຍ ຍອມເຮັດຜິດເພື່ອເອົາໃຈ (ບຸກຄົນ ຫຼື ຫຼາຍຄົນ).” *ວັດຈະນານຸກົມ Merriam Websters Collegiate Dictionary* ນິຍາມການສໍ້ລາດບັງຫຼວງວ່າ: “ການຊັກຈູງໃຈໃຫ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຜິດ ດ້ວຍວິທີການທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ຜິດກົດໝາຍ (ເຊັ່ນ ການຮັບສິນບິນ).” ຄຳນິຍາມທີ່ກະທັດຮັດທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍທະນາຄານໂລກແມ່ນ “ການລະເມີດສິດໜ້າທີ່ຂອງພາກລັດ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ.” ຄຳນິຍາມນີ້ຄ້າຍຄື ຄຳນິຍາມທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍ ອົງການຄວາມໂປ່ງໃສສາກົນ (Transparency International (TI)), ເຊິ່ງເປັນອົງການ NGO ນຳໜ້າ ທີ່ເຮັດວຽກເພື່ອຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນໂລກ, ເຊິ່ງໄດ້ນິຍາມການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໄວ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

“ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແມ່ນຜິດກົດກຳຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນຂະແໜງການພາກລັດຖະບານ ບໍ່ວ່າຈະແມ່ນນັກການເມືອງ ຫຼື ລັດຖະກອນ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງ ຫຼື ຄົນໃກ້ຊິດຂອງຕົນເອງຮັ່ງມີຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຜິດກົດໝາຍ ດ້ວຍການສວຍໃຊ້ສິດ ແລະ ອຳນາດລັດທີ່ຖືກມອບໝາຍ.”⁵

17. ຄຳນິຍາມເຫຼົ່ານີ້ເປັນປະໂຫຍດແຕ່ວ່າຕາມການຄິດຕົກຕອງຢ່າງຮອບຄອບຂອງ ADB, ຄຳນິຍາມເຫຼົ່ານີ້ເບິ່ງຂ້າມບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນຂະແໜງເອກະຊົນ ຫຼື ບົດບາດຂອງຂະແໜງເອກະຊົນໃນການກະຕຸ້ນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນຂະແໜງການຂອງລັດຖະບານ. ADB ໃຫ້ຄຳນິຍາມຫຍໍ້ຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຄື: “ການສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງຂອງທາງພາກລັດ ຫຼື ທາງພາກເອກະຊົນ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ.” ນິຍາມທີ່ຄົບຖ້ວນຮັດກຸມກວ່ານີ້ແມ່ນ:

ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແມ່ນຜິດກົດກຳຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນຂະແໜງການລັດຖະບານ ແລະ ພາກເອກະຊົນ, ທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົນເອງ ຫຼື ຄົນໃກ້ຊິດຮັ່ງມີຂຶ້ນຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຜິດກົດໝາຍ ຫຼື ຊັກຈູງໃຫ້ຄົນອື່ນເຮັດ ໂດຍສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ຕຳແໜ່ງທີ່ຕົນຖືກມອບໝາຍໃນທາງທີ່ຜິດ.

5 ເບິ່ງ ທະນາຄານໂລກ 1997, ໜ້າທີ 8. ເບິ່ງ ອົງການຄວາມໂປ່ງໃສສາກົນ. 1996. *ບັນລວມສູນຂໍ້ມູນ TI*, ດັດແກ້ໂດຍ Jeremy Pope. ເມືອງເບີລິນ: TI, ໜ້າທີ1. ນິຍາມຂອງ ທະນາຄານໂລກ ລວມ ກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງຕົວແທນພາກເອກະຊົນທີ່ທຳລາຍ-ຫຼືກວ້າງເອີ້ນນະໂຍບາຍ ແລະ ຂະບວນການຂອງພາກລັດ ເພື່ອຄວາມໄດ້ປຽບຂອງຕົນເອງ.

18. ພຶດຕິກຳຜິດກົດໝາຍ-ເກືອດຫ້າມ ທີ່ຖືກກວມລວມເປັນ “ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ” ແມ່ນໄດ້ລະບຸໃນ ກ່ອງທີ 1 ຂ້າງລຸ່ມ. ພຶດຕິກຳທີ່ລະບຸນັ້ນບໍ່ໄດ້ຄົບຖ້ວນກວມລວມໝົດ ແຕ່ຖືກຍົກຂຶ້ນເພື່ອອະທິບາຍຂົງເຂດທີ່ ADB ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈ ແລະ ກັງວົນຫຼາຍທີ່ສຸດ. ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງບາງປະເພດແມ່ນເກີດຂຶ້ນພາຍໃນ ເຊິ່ງໃນນັ້ນ ຈະແຊກແຊງຄວາມສາມາດຂອງອົງການລັດຖະບານໃນການ ຮັບສະໝັກຜະນັກງານໃໝ່ ຫຼື ການຄຸ້ມຄອງຜະນັກງານຂອງຕົນ, ການໝູນໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນຊັບພະຍາກອນຂອງຕົນຢ່າງມີປະສິດຕິພາບ ຫຼື ການເຮັດການສືບສວນສອບສວນດ້ວຍຕົນເອງຢ່າງບໍ່ທ່ຽງທຳ. ສ່ວນປະເພດອື່ນໆແມ່ນຈະເກີດຂຶ້ນພາຍນອກ ເຊິ່ງໃນນັ້ນ ຈະເປັນການສໍ້ໂກງ ຫຼື ຊຸດຮິດເອົາເງິນຈາກລູກຄ້າ ຫຼື ຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າຫຼືການບໍລິການ ຫຼື ໄດ້ຜິດປະໂຫຍດຈາກຂໍ້ມູນລັບພາຍໃນ. ແຕ່ກໍຍັງມີປະເພດອື່ນໆ ທີ່ເປັນການແຊກແຊງການດຳເນີນການຂອງທະນາຄານແບບບໍ່ຮັບປະກັນເຊັ່ນ: ການໃຊ້ສິດອຳນາດຂອງລັດເພື່ອຈຳກັດການແຂ່ງຂັນ ແລະ ສົ່ງເສີມການຜູກຂາດແບບຜິວຜີນ.

19. ການນິຍາມ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ເຈາະຈົງແຄບໄປຕື່ມ ສ່ວນໃຫຍ່ກໍມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອແກ້ໄຂພຶດຕິກຳທີ່ຜິດກົດໝາຍບາງປະເພດ. ຕົວຢ່າງ: ການສໍ້ໂກງໃນຂະບວນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ, ທະນາຄານໂລກໄດ້ນິຍາມພຶດຕິກຳທີ່ເປັນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງວ່າ “ການສະເໜີ, ການໃຫ້, ການຮັບ ຫຼື ການທວງເອົາສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າເພື່ອໃຫ້ມີອິດທິຜົນຕໍ່ການປະຕິບັດຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານ ໃນຂະບວນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ຫຼື ການເຊັນສັນຍາ.” ການສໍ້ໂກງ ໝາຍເຖິງ “ການບິດເບືອນຂໍ້ມູນຄວາມຈິງ ເພື່ອໃຫ້ມີຜົນຫຼືມີອິດທິຜົນຕໍ່ຂະບວນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ຫຼື ການເຊັນສັນຍາ ທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ຢືມ ລວມທັງ ການສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດຂອງຜູ້ປະມຸນ ເພື່ອກຳນົດລາຄາການປະມຸນປອມ, ໃນລະດັບທີ່ບໍ່ແຂ່ງຂັນ ແລະ ເພື່ອຕັດຮອນຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ກູ້ຢືມຈາກການແຂ່ງຂັນແບບເປີດກວ້າງ ແລະ ອິດສະຫຼະ.”⁶

20. ສ່ວນໃຫຍ່ຈະເປັນປະໂຫຍດ ຖ້າຈະຈຳແນກໃຫ້ໄດ້ ລະຫວ່າງ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃຫຍ່ໆ ເຊິ່ງໂດຍປົກກະຕິຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ອາວຸໂສ, ການຕັດສິນໃຈ ຫຼື ສັນຍາສຳຄັນ ແລະ ການແລກປ່ຽນເງິນໃນຈຳນວນທີ່ມະຫາສານ; ກັບ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂະໜາດນ້ອຍມະຍົກມະຍ່ອຍ ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂັ້ນຕໍ່າ, ການສະໜອງການບໍລິການ ແລະ ສິນຄ້າປະຈຳ, ແລະ ຈຳນວນເງິນທີ່ໜ້ອຍ. ນອກຈາກນັ້ນ, ກໍຈະເປັນປະໂຫຍດ ຖ້າຈະຈຳແນກໃຫ້ໄດ້ ລະຫວ່າງ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢ່າງເປັນລະບົບ ເຊິ່ງແຜ່ລາມ ແລະ ກະຈາຍທົ່ວລັດຖະບານ ຫຼື ກະຊວງ ທະບວງກົມ; ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງສ່ວນບຸກຄົນ ເຊິ່ງມີລັກສະນະເຮັດເອງ ແລະ ແຜ່ກະຈາຍເປັນບາງສ່ວນ. ສຸດທ້າຍ ຈະເປັນປະໂຫຍດ ຖ້າສາມາດຈຳແນກ ລະຫວ່າງ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢ່າງເປັນຂະບວນການ ເຊິ່ງມີລະບົບຂັ້ນຕອນຢ່າງຊັດເຈນໃນການຮັບ ແລະ ການກະຈາຍສິນບິນ ກັບ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ບໍ່ເປັນລະບົບ ເຊິ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄົນໜຶ່ງອາດຂໍ ຫຼື ແຂ່ງກັນເອົາສິນບິນແບບສະເພາະກິດ ຫຼື ບໍ່ເປັນຂະບວນການ.

6 ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມາດຕະຖານການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງຂອງ ADB ເອກະພາບກົມກຽວກັບຂອງ ທະນາຄານໂລກ ໃນຫົວຂໍ້ກ່ຽວກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ADB ໄດ້ຮັບຮອງນຳໃຊ້ຄຳນິຍາມເຫຼົ່ານີ້ເຊັ່ນກັນ. ເບິ່ງພາກສຸດທ້າຍຂອງເອກະສານສະບັບນີ້.

ກ່ອງທີ 1. ຕົວຢ່າງຂອງພຶດຕິກຳການສໍາລາດບັງຫຼວງ

- ການອອກແບບ ຫຼື ການຄັດເລືອກ ໂຄງການທີ່ບໍ່ມີຜົນຕອບແທນທາງເສດຖະກິດ ເນື່ອງຈາກ ໂອກາດສໍາລັບການຮັບເງິນສິນບິນ ຫຼື ເງິນກ້ອງໂຕະ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນທາງການເມືອງ.
- ການໂຄງການປະມຸນ ລວມທັງ ການສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ, ການໄລ່ລາຄາເກີນຈິງ ຫຼື ການຄັດເລືອກເອົາ ຜູ້ຮັບເໝົາ, ຜູ້ສະໜອງ ແລະ ທີ່ປຶກສາ ອີງຕາມບັນທັດຖານອື່ນໆນອກເໜືອຈາກ ຜູ້ປະເມີນທີ່ຖືກ ຄັດເລືອກຕາມຂໍ້ສະເໜີການປະມຸນທີ່ຕໍ່າທີ່ສຸດ.
- ການຈ່າຍເງິນຜິດກົດໝາຍ “ເພື່ອເລັ່ງລັດ” ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານໃຫ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ ການສົ່ງມອບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການໃຫ້ທັນການວ່ອງໄວ ເຊິ່ງ ປະຊາຊົນມີສິດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມ ກົດໝາຍຢູ່ແລ້ວເຊັ່ນ ໃບອະນຸຍາດຕ່າງໆ.
- ການຈ່າຍເງິນຜິດກົດໝາຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານໃຫ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການເຂົ້າເຖິງ ສິນຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ/ຫຼື ຂໍ້ມູນທີ່ປະຊາຊົນບໍ່ມີສິດເຂົ້າເຖິງ ຫຼື ເພື່ອກົດຂວາງການເຂົ້າເຖິງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການທີ່ປະຊາຊົນມີສິດເຂົ້າເຖິງຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.
- ການຈ່າຍເງິນແບບຜິດກົດໝາຍເພື່ອປ້ອງກັນ ການປະຕິບັດກົດລະບຽບຢ່າງຍຸຕິທໍາ ແລະ ເອກະພາບ ໂດຍສະເພາະ ໃນຂົງເຂດວຽກງານກ່ຽວກັບ ຄວາມປອດໄພຂອງສາທາລະນະຊົນ, ການບັງຄັບໃຊ້ ກົດໝາຍ ຫຼື ການເກັບລາຍຮັບງົບປະມານ.
- ການຈ່າຍເງິນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານເພື່ອກະຕຸກຊຸກຍູ້ ຫຼື ການຮັກສາການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດ ແບບຜູກຂາດ ຫຼື ຈໍາກັດຜູ້ແຂ່ງຂັນ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ ຫຼື ການຢັ້ງຢືນທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ ສົມເຫດສົມຜົນສໍາລັບຂໍ້ຈໍາກັດດັ່ງກ່າວ.
- ການນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ເຊັ່ນ ການນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມ ເພື່ອລົງທຶນໃນອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຄ່າ.
- ການເຈດຕະນາເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບສະຖານະດ້ານ ການເງິນຂອງບໍລິສັດທີ່ຈະປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນທີ່ອາດມີຄວາມສົນໃຈລົງທຶນໃສ່ບໍລິສັດສາມາດ ຕີລາຄາຂອງບໍລິສັດດັ່ງກ່າວຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເຊັ່ນ ການບໍ່ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໜີ້ສິນນອກແຜນ ຫຼື ການຕີມູນຄ່າຊັບສິນທີ່ມີຄ່າຜິ່ນຖານຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ມີແຜນຫັນເປັນບໍລິສັດສ່ວນບຸກຄົນ.
- ການລັກລອບ ຫຼື ການຍັກຍອກ ຊັບສິນ ແລະ ເງິນຂອງລັດ.
- ການຂາຍຫຼືການຮັບເງິນເພື່ອແລກປ່ຽນກັບໜ້າທີ່ຕໍາແໜ່ງ, ການເລື່ອນຊັ້ນຕໍາແໜ່ງ; ລະບົບເກື້ອກູນ ຝັກພວກ (nepotism); ຫຼື ການປະຕິບັດອື່ນໆທີ່ຖ່ວງດຶງການສ້າງລະບົບການບໍລິການຜົນລະເຮືອນ ທີ່ເປັນມືອາຊີບ ແລະ ຕອບແທນຕາມຜົນງານ (meritocratic).
- ການຂົ່ມຂູ່ ຫຼື ການສວຍໃຊ້ອໍານາດໜ້າທີ່ເຊັ່ນ ການຂົ່ມຂູ່ໂດຍນໍາໃຊ້ການກວດສອບພາສີອາກອນ ຫຼື ການລົງໂທດດ້ານກົດໝາຍ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ.
- ການກົດຂວາງລະບົບຍຸຕິທໍາ ແລະ ການແຊກແຊງໃນໜ້າທີ່ຂອງອົງກອນຕ່າງໆທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ ກວດສອບ, ສືບສວນ ແລະ ດໍາເນີນຄະດີຕໍ່ ຜູ້ທີ່ມີພຶດຕິກຳທີ່ຜິດກົດໝາຍ.

IV. ຄວາມເສຍຫາຍຂອງ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ

21. ທັດສະນະຕໍ່ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງບໍ່ໄດ້ຖືກເບິ່ງວ່າ ຈະມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ການພັດທະນາສະເໝີມາ. ໃນຫຼາຍໆ ທົດສະວັດກ່ອນໜ້ານີ້, ການຖືກຖຽງກ່ຽວກັບປະເດັດດັ່ງກ່າວແມ່ນວ່າ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງອາດມີຜົນປະໂຫຍດ. ໃນ ບັນດາປະເທດທີ່ມີເງິນເດືອນຂອງພາກລັດຕໍ່າ ແລະ ບາງກໍລະນີກໍບໍ່ພຽງພໍເພື່ອລ້ຽງຊີບໄດ້ນັ້ນ ມີຄວາມເຫັນວ່າ ມັນເປັນ ເລື່ອງທໍາມະດາທີ່ລັດຖະກອນຕ້ອງຫາລາຍໄດ້ເສີມເງິນເດືອນດ້ວຍວິທີທາງອື່ນໆ. ໄດ້ມີການເວົ້າວ່າ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ສາມາດຂັບເຄື່ອນປະສິດຕິພາບດ້ານເສດຖະກິດ ດ້ວຍການຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ລາຄາປອມ ແລະ ກໍານົດໂດຍຂັ້ນບໍລິຫານ ໃຫ້ ຫຍັບເຂົ້າໃກ້ກັບລາຄາກາງຂອງຕະຫຼາດໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ຜູ້ອື່ນໆໄດ້ມີຄວາມເຫັນວ່າ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເປັນປະໂຫຍດໃນ ການກະຈາຍຄືນພາລະໜ້າທີ່, ການໂອນຖ່າຍແຫຼ່ງທຶນ-ຊັບພະຍາກອນຈາກບຸກຄົນ ແລະ ບໍລິສັດຮັ່ງມີໄປຍັງຄົນ ແລະ ບໍລິສັດທີ່ມີຖານະຄວາມຮັ່ງມີທີ່ຫຼຸດລົງມາ, ຫຼື ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງອາດນໍາໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືການເຊື່ອມໂຍງແຫ່ງຊາດ ດ້ວຍການຊຸກນໍາ ແລະ ເຕົ້າໂຮມກຸ່ມການເມືອງ, ຊົນຊາດ ຫຼື ສາສະໜາທີ່ແຕກແຫຼງແບ່ງແຍກເປັນກຸ່ມກ້ອນ. ສຸດທ້າຍ, ຊ່ຽວຊານວິຊາການບາງຄົນກໍໄດ້ໂຕ້ຖຽງວ່າ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເປັນເລື່ອງທໍາມະຊາດຂອງການພັດທະນາ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ ຊີ້ແຈງວ່າການສໍ້ລາດບັງຫຼວງແມ່ນມີຢ່າງແຜ່ຫຼາຍໂດຍທົ່ວໄປຢູ່ໃນຫຼາຍປະເທດທີ່ກ່າວໜ້າແລ້ວ ຈົນມາຮອດໃນຫວ່າງ ບໍ່ດົນມານີ້ທີ່ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໄດ້ມີການຫຼຸດຜ່ອນ (ແຕ່ບໍ່ແມ່ນລົບລ້າງ) ຜ່ານການບັງຄັບໃຊ້ການປະຕິຮູບຂອງພາກລັດ ໃນສັດຕະວັດຜ່ານມາ.

22. Robert Klitgaard, ໜຶ່ງໃນນັກສຶກສາທີ່ຮອບຮູ້ທີ່ສຸດ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນການພັດທະນາ ໄດ້ຊີ້ແຈງວ່າຂໍ້ຖືກຖຽງເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນຈໍານວນໜຶ່ງ.⁷ ຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເປັນການກ່າວເຖິງຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ເກີດຈາກການປະຕິບັດທີ່ຜິດກົດໝາຍສະເພາະໃດໜຶ່ງ ແລະ ບໍ່ຄໍານຶງເຖິງຜົນກະທົບທີ່ເປັນລະບົບຂອງການສໍ້ລາດ ບັງຫຼວງ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ເຫດການ ຫຼື ທຸລະກິດອາດມີໝາກຜົນທາງບວກ, ແຕ່ມັນກໍອາດສ້າງຜົນກະທົບດ້ານລົບທາງອ້ອມ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຜົນການດໍາເນີນງານເສື່ອມເສຍໂດຍລວມ ແລະ ມີຜົນຕໍ່ປະສິດຕິພາບຈາກຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງເສດຖະກິດ ໃນໄລຍະຍາວ.

23. ຂໍ້ທີ່ສອງ, ການເວົ້າວ່າຜົນປະໂຫຍດຈາກການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ເຊັ່ນ ການເຊື່ອມສານທຸລະກໍາຂອງລັດຖະບານ ໃຫ້ວ່ອງໄວຂຶ້ນ ຫຼື ການຍົກລະດັບເງິນເດືອນຂອງພົນລະເຮືອນນັ້ນ, ເປັນພຽງຜົນການຮັບມືກັບຂະແໜງການຂອງລັດທີ່

7 Robert Klitgaard. 1988. ການຄວບຄຸມການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ເບີກລີ ແລະ ລັອສແອນເຈີລີສ, ໜ້າທີ 32.

ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດງານຂອງຕົນຢ່າງມີປະສິດຕິຜົນເທົ່ານັ້ນ. ປະສິບການຂອງເສດຖະກິດເຊັ່ນ ສິ່ງກະໂປໄດ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄວາມມານະອິດທິນ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງສະໜໍາສະເໝີໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງພາກລັດ ດ້ວຍການ ເຊື່ອມສານຂັ້ນຕອນຂອງພາສີອາກອນໃຫ້ວ່ອງໄວກະທັດຮັດຂຶ້ນ ຫຼື ດ້ວຍການຈ່າຍເງິນເດືອນ-ຄ່າຈ້າງທີ່ທຽບເທົ່າ- ແຂງຂັນກັບພາກເອກະຊົນໄດ້ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະນຳໄປສູ່ຜົນປະໂຫຍດທີ່ສູງຂຶ້ນໃນໄລຍະຍາວແທນທີ່ຈະ ໂຍະຍານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນລະດັບສູງ ເພື່ອທົດແທນຂໍ້ບົກຜ່ອງເຫຼົ່ານີ້.

24. ຂໍ້ທີ່ສາມ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຊຸກຍູ້ໃຫ້ຄົນຫຼີກເວັ້ນທັງລະບຽບທີ່ດີ ແລະ ບໍ່ດີ. ມັນຈະບໍ່ສາມາດຮັບປະກັນໄດ້ ວ່າຜູ້ນຳເຂົ້າທີ່ໃຫ້ສິນບິນເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີເພື່ອເລັ່ງຂະບວນການແຈ້ງພາສີສຳລັບການນຳເຂົ້າຢາທີ່ຕ້ອງການດ່ວນນັ້ນຈະບໍ່ໃຫ້ ສິນບິນເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນອາທິດຕໍ່ໄປເພື່ອ ເລັ່ງຂະບວນການແຈ້ງພາສີສຳລັບການນຳເຂົ້າຢາເສບຕິດ.

25. ໜ້າທີ່ໃນການປະເມີນຜົນ-ຕີລາຄາ ຜົນກະທົບໃນພາກປະຕິບັດຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ມີຕໍ່ການພັດທະນາ ຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງນັ້ນແມ່ນປະເດັນທີ່ສະຫຼັບຊັບຊ້ອນ ທີ່ນັບມື້ໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈຫຼາຍຂຶ້ນໂດຍຊ່ຽວຊານວິຊາການ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີກໍລະນີການກະທຳຜິດທາງກົດໝາຍທີ່ໄດ້ປັບປຸງອັດຕາຜົນຕອບແທນທາງດ້ານເສດຖະກິດກໍຕາມ, ແຕ່ ກໍມີຫຼາຍຫຼັກຖານທີ່ຊີ້ແຈງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການປະຕິບັດການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນມີຜົນເສຍຫາຍຫຼາຍກວ່າ ຜົນປະໂຫຍດ. ຕົວຢ່າງ: ການສຶກສາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢູ່ປະເທດໜຶ່ງໃນເຂດອາຟຣິກາໄດ້ສະຫລຸບວ່າການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງຊົນຊາດ-ຊົນເຜົ່າເພີ່ມຂຶ້ນ, ໄດ້ທຳລາຍປະສິດຕິພາບຂອງລັດຖະບານຂັ້ນເທດສະບານ ແລະ ອົງການຂອງລັດຖະບານກາງ, ໄດ້ລົບລ້າງລະບົບການຈ້າງງານ ແລະ ເລື່ອນຊັ້ນຕຳແໜ່ງອົງຕາມຜົນງານ ແລະ ໄດ້ສ້າງ “ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອໃຈກັນ ທີ່ແຜ່ລາມໄປໃນທຸກໆຂັ້ນຂອບການປົກຄອງ.” ການສຶກສາໃນປະເທດ ໜຶ່ງໃນເຂດອາຊີໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າ ບໍ່ມີກໍລະນີໃດທີ່ ເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການສໍ້ລາດບັງຫຼວງນັ້ນ ໄດ້ຖືກ “ນຳໄປລົງທຶນໂດຍກົງ ແລະ ຢ່າງມີປະສິດຕິຜົນ.”⁸ ການສຶກສາຢ່າງຫຼວງຫຼາຍກ່ຽວກັບ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢູ່ໃນອີກປະເທດໜຶ່ງໃນອາຊີໄດ້ ສະຫລຸບວ່າ:

ການຮັບສິນບິນ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໄດ້ກະທົບໃນທາງລົບຢ່າງຮຸນແຮງ ຕໍ່ຄວາມພະຍາຍາມ ໃນວຽກງານການພັດທະນາເຮັດໃຫ້ເຫັນວ່າ “ຂໍ້ສົມມຸດຖານຂອງຜູ້ທີ່ສະໜັບສະໜູນແນວຄິດໃໝ່” ທີ່ແຜ່ຫຼາຍຢູ່ເຂດຕາເວັນຕົກທີ່ຖືວ່າ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ສຳຄັນໃນຂະບວນການ ພັດທະນາ ຫຼື ເປັນວິທີທາງເລັ່ງການພັດທະນານັ້ນ ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງຫຼືເຊື່ອຖືບໍ່ໄດ້. ໃນທາງກົງກັນ ຂ້າມ, [ການຄົ້ນຄວ້າຂອງພວກເຮົາ] ໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຈະສ້າງເງື່ອນໄຂທີ່ເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ຜະລິດທີ່ຂາດປະສິດຕິພາບ, ການແຈກຢາຍຊັບພະຍາກອນຂອງລັດທີ່ຂາດແຄນແບບ ອະຍຸຕິທຳ ແລະ ບໍ່ສະເໝີພາບ, ກໍຄື ການຮົ່ວໄຫຼຂອງລາຍຮັບງົບປະມານຈາກຄັງເງິນຂອງ ລັດຖະບານ ໄປສູ່ກຳມິສ່ວນບຸກຄົນ. ໃນທາງອ້ອມກວ່ານັ້ນ ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ໝາຍວ່າມີ ຄວາມຮ້າຍແຮງ ໜ້ອຍກວ່ານັ້ນ ແມ່ນວ່າ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງນຳໄປສູ່ການເສຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນລັດຖະບານ.⁹

8 ຕົວຢ່າງຂອງເຂດອາຟຣິກາ ແມ່ນຄັດຈາກ Herbert Werlin. 1979. “ຜົນຮັບຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ: ປະສິບການຂອງປະເທດການາ,” ໃນ Monday U. Ekpo, ed. ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນລະບອບການປົກຄອງຢູ່ ຊັບຊາຮາຣາ ອາຟຣິກາ: ສຸການຄົ້ນຫາຕົ້ນປາຍສາຍເຫດ. ວິຊິງຕັນດີຊີ: ສຳນັກຂ່າວມະຫາວິທິຍາໄລແຫ່ງອາເມຣິກາ, ໜ້າທີ 253. ຕົວຢ່າງທີ່ສອງແມ່ນຄັດຈາກ Kang Sintaek. 1978. “ຂໍ້ສະຫລຸບ ແລະ ຄຳແນະນຳ,” ໃນເອກະສານທີ່ກະກຽມສຳລັບ ກອງປະຊຸມວິຊາການຄັ້ງທີ 4 ກ່ຽວກັບ ພຶດຕິກຳອາຍາສິດ ແລະ ການພັດທະນາ, ຮົງກົງ, ຈີນ, ສິງຫາ. 1988. ໜ້າທີ 37.

9 Ledvina V. Carino ແລະ Josie H. de Leon. 1983. ບົດລາຍງານສະບັບສຸດທ້າຍເພື່ອການສຶກສາການຮັບສິນບິນ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ການໃຫ້ເງິນໃດ້ໃຕ້ ແລະ ການຂາດປະສິດຕິພາບ ໃນລັດຖະບານ, ອ້າງອີງໃນ Klitgaard. 1988. ໜ້າທີ 38.

26. ເມື່ອໄດ້ກວດກາຢ່າງລະອຽດກວ່າເກົ່າ, ຂໍ້ ຄໍາເວົ້າກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານການແຈກຢາຍ, ປະສິດຕິພາບ ແລະ ການເມືອງຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ກໍເປັນພຽງພາບລວງຕາ. ແທນທີ່ຈະປັບປຸງການແຈກຢາຍລາຍໄດ້ໃຫ້ມີ ຄວາມສະເໝີພາບກວ່າເກົ່າ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງກໍຍັງບິດເບືອນການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນຂອງສັງຄົມຈາກຜູ້ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບ ໃນທາງກົດໝາຍ ໄປຍັງຜູ້ທີ່ຮັ່ງມີ, ຜູ້ມີອຳນາດແລະຜູ້ທີ່ມີເສັ້ນມີສາຍດ້ານການເມືອງ. ແທນທີ່ຈະຊົດເຊີຍແກ່ລັດຖະກອນ ທີ່ມີເງິນເດືອນຕໍ່າ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງນັ້ນໄດ້ຖ່ວງດຶງລະບົບການຕອບແທນອົງຕາມຜົນງານ ແລະ ຄວາມເປັນມືອາຊີບ ແລະ ຈິດວິນຍານດ້ານການບໍລິການ. ບາງເທື່ອ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຍັງຈະກະຕຸ້ນການຂາດປະສິດຕິພາບຕໍ່ມາຍໃນ ຂະແໜງການລັດ.¹⁰ ແທນທີ່ຈະວາງຜົນຖານແຫ່ງຄວາມຈິ່ງຮັກຝັກຕໍ່ລະບອບການເມືອງ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງສ່ວນ ໃຫຍ່ຈະສ້າງທັດສະນະທີ່ດູກຖາກຖາງ ແລະ ຄວາມບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຕ້ານຂະບວນການທາງການເມືອງ ແລະ ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

27. ມີຫຼາຍການສຶກສາກ່ຽວກັບຜົນເສຍຫາຍຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນກໍລະນີຂອງບຸກຄົນ ທີ່ ສະແດງໃຫ້ເຫັນພາບ ທີ່ຫຍໍ້ທີ່ ຂອງການສູນເສຍ, ຄວາມສິ້ນເປືອງ ຂອງຊັບພະຍາກອນ ຫຼື ທີ່ຖືກນໍາໃຊ້ໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເຊັ່ນ:

- (i) ບາງການຄຳນວນໄດ້ຄິດໄລ່ວ່າ ສູງເຖິງ \$30 ຕື້ ທີ່ເປັນການຊ່ວຍເຫຼືອອາຟຣິກາ ສຸດທ້າຍແມ່ນໄປນອນຢູ່ໃນບັນຊີ ທະນາຄານຕ່າງປະເທດ. ຈຳນວນນີ້ເທົ່າກັບ ມູນຄ່າເທົ່າຕົວຂອງ ຍອດຜະລິດຕະພັນລວມພາຍໃນປະຈຳປີ (GDP) ຂອງການາ, ເຄນຍາ ແລະ ອຸຍກັນດາລວມເຂົ້າກັນ.¹¹
- (ii) ໃນໄລຍະ 20 ປີຜ່ານມາ, ມີປະເທດໃນພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກໜຶ່ງ ທີ່ຄາດວ່າໄດ້ສູນເສຍ \$48 ຕື້ຍ້ອນການ ສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ເຊິ່ງ ກາຍມູນຄ່າໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີມູນຄ່າ \$40,6 ຕື້ຂອງປະເທດດັ່ງກ່າວ.¹²
- (iii) ບົດລາຍງານພາຍໃນຂອງລັດຖະບານໃນອີກປະເທດໜຶ່ງໃນອາຊີ ໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າໃນທົດສະວັດຜ່ານມາ, ຊັບສິນ ລັດໄດ້ຫຼຸດລົງຫຼາຍກວ່າ \$50 ຕື້ ຫຼັກໆແມ່ນຍ້ອນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ທີ່ເຈດຕະນາແລກສິດໃນຊັບສິນ ມະຫາສານ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຫຼື ໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດເພື່ອແລກກັບຜົນຕອບແທນ.¹³
- (iv) ໃນປະເທດໜຶ່ງແຖບອາຊີໃຕ້, ບົດລາຍງານຂອງລັດຖະບານໃນຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ ໄດ້ຊີ້ແຈງວ່າ ເງິນຈຳນວນ \$50 ລ້ານຕໍ່ວັນ ຖືກນໍາໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດ ຍ້ອນການຄຸ້ມຄອງທີ່ຜິດ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ໃນຫວ່າງບໍ່ດົນ ມານີ້, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີໄດ້ກ່າວຕໍ່ສາທາລະນະຊົນວ່າ ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດ ແລະ ກົງຈັກການບໍລິຫານ ແຕ່ຂັ້ນເທິງ ລົງລຸ່ມແມ່ນສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.¹⁴
- (v) ໃນເມືອງໜຶ່ງຂອງອາເມຣິກາເໜືອ, ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດສາມາດຕັດ \$330 ລ້ານ ຈາກໃບບິນການກຳຈັດສິ່ງ ເສດເຫຼືອ \$1,5 ຕື້ ຍ້ອນມີເຄືອຂ່າຍມາເຝຍທີ່ຄວບຄຸມອຸດສາຫະກຳຂີ້ເຫຍື້ອໃນເມືອງດັ່ງກ່າວ. ບັນຫາສະເພາະທີ່

10 ຕົວຢ່າງ, ໃນປະເທດອາຟຣິກາໜຶ່ງ ແມ່ນໄດ້ມີການກວດກາຫົບໜີ້ທີ່ນຳເຂົ້າ ສາມຄັ້ງໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ຍ້ອນໂອກາດໃນການຮັບສິນບິນ ແລະ ການຮັບເງິນເລັ່ງລັດຂັ້ນຕອນ ແທນທີ່ຈະກວດກາແບບສຸມອົງຕາມປະຫວັດຜ່ານມາຂອງຜູ້ນຳເຂົ້າ ດັ່ງທີ່ປະຕິບັດຢູ່ຫຼາຍປະເທດ.

11 Michelle Celanier. 1996. “ການຄົ້ນຫາຫຼັກຖານ,” *Euromoney* (ກັນຍາ): 49.

12 ການຄາດຄະເນໂດຍລັດຖະບານຝີລິບປິນ, ອ້າງອີງໃນ *Reuter Newswire*. 1997. “ກໍລະນີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງຝີລິບປິນ ‘ຝັນຮ້າຍ’ -Ramos,” 11 ມັງກອນ. ເບິ່ງຕື່ມ *Philippine Star*. 1997. “ຄະນະກຳມະການກ່ຽວກັບການກວດສອບ: ໜ້າທີ 1.2 B ການສູນເສຍໃຫ້ກັບ ການຮັບສິນບິນໃນແຕ່ລະປີ,” 12 ມິຖຸນາ.

13 ບົດລາຍງານພາຍໃນ, ອ້າງອີງຈາກ *Business Week*. 1993. “The Destructive Costs of Greasing Palms,” 6 ທັນວາ, ໜ້າທີ 133.

14 *The News*. 1997. 28 ມີນາ.

ແຜ່ຫຼາຍແມ່ນ ຂະບວນການອາດຊະຍາກຳທີ່ແຜ່ຫຼາຍໂດຍອີງການ-ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງລະບຽບກົດໝາຍ.¹⁵

- (vi) ການສຶກສາກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ໃນນະໂຍບາຍການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງຂອງລັດຖະບານໃນຫຼາຍປະເທດໃນອາຊີ ໄດ້ຊີ້ແຈງໃຫ້ຮູ້ວ່າ ລັດຖະບານເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຈ່າຍກາຍລາຄາສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການທີ່ຕົນສົມຄວນຈ່າຍໃນຕົວຈິງລະຫວ່າງ 20% ເຖິງ 100%.¹⁶
- (vii) ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ສາມາດເຮັດໃຫ້ຫຼາຍລັດຖະບານສູນເສຍເຖິງ 50% ຂອງລາຍຮັບຈາກພາສີອາກອນ. ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຢູ່ປະເທດອາເມຣິກາລາຕິນໜຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຮັບອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍໜຶ່ງຈາກຄ່າພາສີອາກອນທີ່ຕົນເກັບກຳໄດ້, ກໍໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາຍຮັບຈາກພາສີອາກອນພາຍໃນ 1 ປີເພີ່ມຂຶ້ນເຖິງ 60%.¹⁷
- (viii) ບາງການຄຳນວນ ຂອງຜົນເສຍຈາກການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢູ່ ປະເທດເອີຣົບໜຶ່ງ ໄດ້ສະຫລຸບວ່າ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໄດ້ເພີ່ມໜີ້ສິນຄ້າງ່າຍທັງໝົດຂອງປະເທດເຖິງ 15% ຫຼື \$200 ຕື້. ໃນເມືອງໜຶ່ງ, ແຜນງານລິເລີ່ມຕົ້ນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໄດ້ຫຼຸດຕົ້ນທຶນຂອງໂຄງລ່າງພື້ນຖານເຖິງ 35-40%, ເຮັດໃຫ້ເມືອງສາມາດເພີ່ມການລົງທຶນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃສ່ການບຳລຸງຮັກສາໂຮງຮຽນ, ເສັ້ນທາງ, ໄຟຕາມຖະໜົນ ແລະ ການບໍລິການດ້ານສັງຄົມ.¹⁸

28. ເຖິງແມ່ນວ່າເກືອບຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະຕີມູນຄ່າຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢ່າງຖືກຕ້ອງແນ່ນອນ, ຜົນເສຍຫາຍທາງອ້ອມຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ສ່ວນໃຫຍ່ຈະກົບເກື້ອນຜູ້ເສຍຫາຍໂດຍກົງ. ຊັບພະຍາກອນທີ່ຂາດແຄນທີ່ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງສິ້ນເບື້ອງໃສ່ໂຄງການທີ່ບໍ່ເປັນເສດຖະກິດຍ້ອນ ທ່າແຮງໃນການສ້າງຜົນຕອບແທນ-ຄວາມຮັ່ງມີ ແລະ ຂະແໜງການບຸລິມະສິດເຊັ່ນ ການສຶກສາ ຫຼື ສາທາລະນະສຸກກໍ່ພົບພໍ້ກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແບບບໍ່ສົມສ່ວນ. ການປະກອບທີ່ຖືກຕ້ອງຊອບທຳຜິດຖືກຖ່ວງດຶງ ຫຼື ກົດໝ່ວງ. ຄວາມປອດໄພສາທາລະນະຊົນກໍ່ຕົກໃນຄວາມອັນຕະລາຍຍ້ອນຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການກໍ່ສ້າງທີ່ຫຼຸດມາດຕະຖານ. ທຶນກໍ່ຖືກຈັດສັນຄືນໃໝ່ໄປຍັງໂຄງການລົງທຶນທີ່ໂປ່ງໄສ ແລະ ຄາດການໄດ້ຫຼາຍກວ່າ. ບຸກຄົນທີ່ປົກກະຕິຈະບໍ່ມີຜິດຕິກຳຜິດກົດໝາຍ ຊຳຜັດຕັດສິນໃຈວ່າຕົນບໍ່ມີທາງເລືອກ ແລະ ຜັດຫັນພະລັງດ້ານສະຕິປັນຍາລົງໃສ່ “ການຊອກຫາວິທີຫຼີກລະບົບ” ໃຫ້ໄດ້ຜົນຕອບແທນຫຼາຍກວ່າເກົ່າ. ໃນກໍລະນີຮ້າຍແຮງ, ກໍ່ມີການຕັ້ງຄຳຖາມ ຫຼື ຂໍ້ສົງໃສ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຖືກຕ້ອງຊອບທຳຂອງພາກລັດ ແລະ ລັດຖະບານທີ່ອາດຕ້ອງປະຊຶມໜ້າກັບ ການຂາດສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງ ຫຼື ການລົ້ມສະຫຼາຍທາງການເມືອງ (political instability or collapse).

15 *The Financial Times*. 1997. 6 ມິຖຸນາ.
16 Thinapan Nakata. 1978. “ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນລະບົບການປົກຄອງໄທ: ໃຜໄດ້ຫຍັງ, ແນວໃດ ແລະ ຍ້ອນຫຍັງໃນແຜນງົບປະມານລາຍຈ່າຍພາກລັດ.” *Thai Journal of Public Administration* 18 (ມັງກອນ): 102- 128; Clive Gray. 1979. “ການຈ່າຍຄ່າທິດແທນການບໍລິການຜົນລະເຮືອນຢູ່ອິນໂດເນເຊຍ.” *Bulletin of Indonesian Economic Studies* 15 (ມີນາ): 85-113; ແລະ Robert Wade. 1982. “ລະບົບຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ການເມືອງ: ຄອງຊິນລະປະທານຢູ່ໃນອິນເດຍ.” *Journal of Development Studies* 18 (ເມສາ): 287-328. ອ້າງອີງໃນ Klitgaard. 1988. ໜ້າທີ 39-40.
17 *Business Week*. 1993. “ຜົນເສຍຫາຍຂອງນ້ຳມັນປາມ.” 6 ທັນວາ, ໜ້າທີ 134-135.
18 *Business Week*. 1993. “ຜົນເສຍຫາຍຂອງນ້ຳມັນປາມ.” 6 ທັນວາ, ໜ້າທີ 135.

29. ເຖິງແມ່ນວ່າ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຈະສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ, ແຕ່ວ່າ ຜົນກະທົບຂອງມັນຕໍ່ການພັດທະນາກໍບໍ່ເອກະພາບ. ບາງປະເທດນັ້ນສາມາດໂຍະຍານການຮັບສິນບິນ ແລະ ການໃຫ້ສິນບິນໃນລະດັບທີ່ສູງສົມທຽບໃສ່ປະເທດອື່ນ ແລະ ຍັງສາມາດສືບຕໍ່ຮັກສາອັດຕາການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດໄດ້ຢ່າງໜ້າຍິນດີ, ໃນຂະນະທີ່ປະເທດອື່ນໆນັ້ນເຮັດບໍ່ໄດ້. ມີປັດໄຈຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ມີຜົນຕໍ່ລະດັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນຂັ້ນທີ່ສາມາດຢຸດສະຫງັດຂະບວນການພັດທະນາ. ໃນຂັ້ນຜື້ນຖານທີ່ສຸດ, ຖານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ແຫຼ່ງໄດ້ປຽບຂອງປະເທດນັ້ນ ມີບົດບາດສຳຄັນໃນການດຶງດູດການລົງທຶນຂອງປະເທດດັ່ງກ່າວ.¹⁹ ປັດໄຈທີ່ສອງ ແມ່ນຮູບແບບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ໃນບາງປະເທດ, ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງແມ່ນເຮັດເປັນປະຈຳ. ຜົນຕອບແທນທີ່ຈະໄດ້ຮັບແມ່ນຮູ້ກັນລ່ວງໜ້າ ແລະ ຈິດຈໍທີ່ສຸດຢູ່ຂັ້ນສູງ ແບບ “ລວມສູນປະຖຸດຽວ”. ວິທີການແບບນີ້ອາດຫຼຸດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານທຸລະກຳ ແລະ ເພີ່ມຄວາມຄາດຄະເນໄດ້ສຳລັບການຕັດສິນໃຈດ້ານການລົງທຶນ ອັນເຮັດໃຫ້ປະເທດດັ່ງກ່າວ ສາມາດດຶງດູດການລົງທຶນຫຼາຍກວ່າປະເທດອື່ນໆ ທີ່ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ຮຽກຮ້ອງເງິນທີ່ບໍ່ສາມາດລະບຸ ຫຼື ຄາດຄະເນໄດ້ລ່ວງໜ້າ. ປັດໄຈສຸດທ້າຍ ກໍແມ່ນລະດັບທີ່ເງິນຍັງຮັກສາຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຖືກນຳໄປລົງທຶນໃສ່ກິດຈະກຳເສດຖະກິດທີ່ມີສັກກະຍະພາບ ຫຼື ໄຫຼອອກໄປຢູ່ໃນບັນຊີທະນາຄານຢູ່ຕ່າງປະເທດ ເຊິ່ງຈະເປັນຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມສາມາດຂອງປະເທດໜຶ່ງໆ ໃນການໂຍະຍານລະດັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງລະດັບສູງ ແລະ ຍັງສືບຕໍ່ບັນລຸອັດຕາການເຕີບໂຕເສດຖະກິດທີ່ສົມມາພາຄວນ.

30. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີເງື່ອນໄຂທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນກໍຕາມ, ການຄົ້ນຄ້ວາຫຼ້າສຸດ ແລະ ຮັດກຸມທີ່ສຸດໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີການແກ້ໄຂຕົວປ່ຽນຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຕ່າງໆເຊັ່ນປະສິດຕິພາບດ້ານການປົກຄອງ, ແຕ່ວ່າປະເທດທີ່ຍັງໂຍະຍານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນລະດັບສູງ ກໍຍັງບໍ່ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະມີຜົນຮັບດ້ານເສດຖະກິດທີ່ດີກວ່າ ສົມທຽບໃສ່ກໍລະນີທີ່ບໍ່ໂຍະຍານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ໃນການສຶກສາຫຼາຍກວ່າ 70 ປະເທດໃນໄລຍະທ້າຍຊຸມປີ 1970 ແລະ ຕົ້ນຊຸມປີ 1980, ນັກເສດຖະສາດຂອງ IMF ທ່ານ Paolo Mauro ໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ “ມີຄວາມກ່ຽວໂຍງໃນດ້ານລົບຢ່າງເຂັ້ມແຂງກັບ ອັດຕາການລົງທຶນ ບໍ່ວ່າຈະມີ ຂັ້ນຕອນການຄຸ້ມຄອງຫຼາຍຊໍາໃດກໍຕາມ.” ຮູບແບບຂອງ Mauro ຊື່ແຈງໃຫ້ຮູ້ວ່າ ການປັບປຸງຂອງຄ່າຜິດດ່ຽງມາດຕະຖານໜຶ່ງໃນ “ດັດສະນີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ” ຈະນຳໄປສູ່ ການເພີ່ມຂຶ້ນ 2,9% ຂອງ GDP ໃນອັດຕາການລົງທຶນ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນ 1,3% ໃນການເຕີບໂຕຂອງ GDP ຕໍ່ຫົວຄົນຕໍ່ປີ.²⁰

19 ປະເທດທີ່ມີຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ຂາດແຄນ ຫຼື ມີຄຸນຄ່າ ໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນຈະສາມາດດຶງດູດການລົງທຶນຫຼາຍກວ່າ ປະເທດທີ່ຈະແຂ່ງຂັນດ້ານ ຄ່າແຮງງານຕໍ່າ ຫຼື ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງທີ່ໃຊ້ແຮງງານສູງ. ແຕ່ກໍແປກດີທີ່ ປະເທດທີ່ຮັ່ງມີຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວນັ້ນ ສ່ວນໃຫຍ່ ຜິດມີອັດຕາການເຕີບໂຕທີ່ຕໍ່າກວ່າ ປະເທດທີ່ທຸກຍາກກວ່າຕົນ. ເບິ່ງ Philip R. Lane ແລະ Aaron Tornell. 1996. “ອຳນາດ, ການເຕີບໂຕ ແລະ ຄວາມໂລບ.” *Journal of Economic Growth*, 1 (ມິຖຸນາ): 213-241

20 Paolo Mauro. 1995. “ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ການເຕີບໂຕ.” *Quarterly Journal of Economics*. (ສິງຫາ): 681-711. ການອ້າງອີງແມ່ນມາຈາກໜ້າທີ 695 ແລະ 683 ຕາມລຳດັບ. ການສຶກສາທີ່ອີງໃສ່ການວິເຄາະທາງເສດຖະສາດໃນປະເທດຕ່າງໆ ແມ່ນໄດ້ອີງໃສ່ ລະດັບຂອງທັດສະນະ (ສົມທຽບໃສ່ສະພາບຕົວຈິງ) ກ່ຽວກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ວິທີການສຶກສາດັ່ງກ່າວອາດມີບັນຫາໃນການຈຳແນກ ຜົນກະທົບຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ທີ່ຕິດຜັນກັບຕົວປ່ຽນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຄຸນນະພາບຂອງການປົກຄອງ.

31. ການວິເຄາະນີ້ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍຫຼາຍບົດສຶກສາໃໝ່ໆອື່ນໆ. ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກ 39 ປະເທດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໂດຍການຄວບຄຸມຕົວຊີ້ວັດດ້ານລາຍໄດ້, ການສຶກສາ ແລະ ການບົດເບືອນນະໂຍບາຍ, ນັກຄົ້ນຄວ້າສອງທ່ານຂອງ ທະນາຄານໂລກ ໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າ ປະເທດທີ່ຖືກຕີລາຄາວ່າມີລະດັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ຕໍ່າກວ່າເກົ່ານັ້ນແມ່ນຈະສາມາດດຶງດູດການລົງທຶນໄດ້ຫຼາຍກວ່າປະເທດທີ່ຖືກຕີລາຄາ-ຖືກເບິ່ງວ່າມີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ກິດຈະກຳຜິດກົດໝາຍ. ຜົນການຄົ້ນຄວ້ານີ້ຖືວ່າຖືກຕ້ອງກັບ ສອງປະເທດທີ່ມີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຄາດການໄດ້ ສົມທຽບກັບປະເທດທີ່ບໍ່ມີ.²¹ ອີກການສຶກສາໜຶ່ງໃນຫວ່າງບໍດົນມານີ້ ເຊິ່ງໄດ້ນຳໃຊ້ ວິທີການວິເຄາະແບບຄິດໄລ່ເສດຖະສາດເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຜົນກະທົບຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຕໍ່ການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງ ຕ່າງປະເທດໃນອາຊີຕາເວັນອອກ ໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າ ທັດສະນະກ່ຽວກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແມ່ນມີຜົນກະທົບດ້ານລົບຢ່າງສູງຕໍ່ການໄຫຼວຽນຂອງການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ. ອີງຕາມຜົນການສຶກສາດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ອາຊີຕາເວັນອອກ ກໍ່ບໍ່ໄດ້ແຕກຕ່າງຫຍັງຈາກພາກພື້ນອື່ນໆ ໃນປະເດັນນີ້.²²

21 ການວິເຄາະແມ່ນດຳເນີນໂດຍ Jose Eduardo Campos ແລະ Sanjay Pradhan ຮ່ວມກັບ ບົດລາຍງານການພັດທະນາ 1997. ວິຊິງຕັນດີຊີ: ທະນາຄານໂລກ, ໜ້າທີ 102-109.

22 Shang-Jin Wei. 1997. "ຜົນເສຍຫາຍຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຕໍ່ ນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດ." *Working Paper 6030*, ສູນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ, ແຄມບຣິດສ໌, MA.

V. ຈຸດຢືນຂອງ ADB ກ່ຽວກັບ ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ

32. ຕໍ່ກັບບົດສົນທະນາຂ້າງເທິງ, ADB ຍືນຍັນວ່າ ຜິດກໍາສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ຜິດກົດໝາຍຈະເປັນສິ່ງຢຸດສະຫງັດອັນຮ້າຍແຮງຕໍ່ຂະບວນການພັດທະນາ. ADB ປະຕິເສດຂໍ້ໂຕ້ຖຽງທີ່ວ່າ ຜົນປະໂຫຍດຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຈະຫຼາຍກວ່າຜົນຮັບທາງດ້ານລົບ ຫຼື ວ່າບໍ່ເໝາະສົມສໍາລັບສະຖາບັນການເງິນສາກົນໃນການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້. ADB ເຊື່ອວ່າ ປະສິບການທີ່ຖອດຖອນຈາກພາກພື້ນອາຊີປາຊີຟິກ ແລະ ບ່ອນອື່ນໆໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ສາມາດບັນລຸຄວາມຄືບໜ້າມະຫາສານໄດ້ໃນການຕໍ່ສູ້ຕ້ານກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຖ້າວ່າມີການປະຕິຮູບດ້ານກົດໝາຍ, ສະຖາບັນແລະນະໂຍບາຍທີ່ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ. ADB ມີຄວາມຍິນດີຕໍ່ການເອົາໃຈໃສ່ທີ່ນັບມື້ເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ບັນຫາການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວຽກງານຄວາມພະຍາຍາມລວມຂອງ ADB ມີໃນການຂັບເຄື່ອນຫຼັກການຄວາມໂປ່ງໃສ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃຫ້ກ້າວໜ້າ ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍການປົກຄອງຂອງຕົນ.

33. ໃນລະດັບກວ້າງທີ່ສຸດ, ຈຸດຢືນຂອງ ADB ກ່ຽວກັບ ບັນຫາການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແມ່ນມີວັດຖຸປະສົງຫຼຸດຜ່ອນພາລະການແບກຫາບຂອງເສດຖະກິດໃນພາກພື້ນ ແລະ ການພັດທະນາຂອງປະເທດສະມາຊິກທີ່ກຳລັງພັດທະນາ (DMC) ຂອງ ADB ທີ່ກະທົບຈາກ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ເປັນລະບົບຢ່າງແຜ່ຫຼາຍ. ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕາ 36 (2) ຂອງກົດບັດ, ແຜນງານລິເລີ່ມຕ່າງໆຂອງ ADB ກ່ຽວກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງແມ່ນຈະສຸມໃສ່ການພິຈາລະນາດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາຢ່າງເຂັ້ມແຂງເທົ່ານັ້ນ. ແຜນງານເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການແຊກແຊງວຽກງານທາງດ້ານການເມືອງຂອງ DMC ໃດໜຶ່ງ ຫຼື ໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານການເມືອງຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງນັ້ນ.

34. ເວົ້າສະເພາະ, ວິທີການຂອງ ADB ແມ່ນຈະສຸມໃສ່ 3 ຈຸດປະສົງພື້ນຖານຄື:

- (i) ການສະໜັບສະໜູນຕະຫຼາດທີ່ແຂ່ງຂັນ ແລະ ລະບົບການບໍລິຫານລັດທີ່ມີປະສິດຕິພາບ, ປະສິດຕິຜົນ ແລະ ໂປ່ງໃສ ເພື່ອໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນວຽກງານໂດຍລວມຂອງ ADB ໃນການປົກຄອງທີ່ດີ ແລະ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ;
- (ii) ການສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມໃນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ທີ່ມີແນວໂນ້ມເປັນໄປໄດ້ເປັນແຕ່ລະກໍລະນີ ແລະ ການປັບປຸງຄຸນນະພາບການປົກສາຫາລິແລກປ່ຽນກັບ DMCs ໃນຫຼາກຫຼາຍບັນຫາກ່ຽວກັບການປົກຄອງ ລວມທັງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ; ແລະ

(iii) ການຮັບປະກັນວ່າ ໂຄງການ ແລະ ຜະນິດການຂອງ ADB ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານສູງທີ່ສຸດທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຈະລິຍະທຳ.

ຈຸດປະສົງທີ່ 1: ການສະໜັບສະໜູນຕະຫຼາດທີ່ແຂ່ງຂັນ ແລະ ລະບົບການບໍລິຫານລັດທີ່ມີປະສິດຕິພາບ, ປະສິດຕິຜົນ ແລະ ໂປ່ງໃສ

35. ໃນດ້ານນະໂຍບາຍ, ຈຸດສຸມຫຼັກຂອງຄວາມພະຍາຍາມໃນວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງລວມຂອງ ADB ແມ່ນຈະແນໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫານີ້ (ຕະຫຼາດທີ່ແຂ່ງຂັນ ແລະ ລະບົບການບໍລິຫານລັດທີ່ມີປະສິດຕິພາບ, ປະສິດຕິຜົນ ແລະ ໂປ່ງໃສ) ໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວຽກງານໂດຍລວມກ່ຽວກັບການປົກຄອງ ແລະ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ. ວິທີການຂອງ ADB ຈະເລັ່ງໃສ່ການບຸກຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ແລະ ການຮັບປະກັນໃນລະດັບສູງໃນການສືບຕໍ່ ຍົກລະດັບປະສິດຕິພາບຂອງຕະຫຼາດທີ່ແຂ່ງຂັນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຂະແໜງລັດຖະບານໂດຍລວມ. ການສຸມໃສ່ການປ້ອງກັນ ແທນການດຳເນີນຄະດີ ສະທ້ອນເຖິງຄວາມເຊື່ອທີ່ວ່າ ແຜນງານລິເລີ່ມກ່ຽວກັບການປົກຄອງທີ່ເປັນບຸລິມະສິດທີ່ສຸດ ຈະມີຜົນທາງອ້ອມດ້ານບວກໃນການຕໍ່ສູ້ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ຄວາມສຳເລັດໄລຍະຍາວ ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະບັນລຸໄດ້ ຜ່ານຄວາມມານະອິດທິນ ແລະ ການປະຕິຮູບດ້ານເສດຖະກິດ, ກິດໝາຍ ແລະ ສະຖາບັນຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ ແທນທີ່ຈະປະຕິບັດວິທີການແບບແກ້ໄຂສະເພາະໜ້າ ແລະ ເປັນການປະຕິບັດແບບຕອບໂຕ້ເພື່ອລົງໂທດຜູ້ກະທຳຜິດເປັນສ່ວນໃຫຍ່.²³

36. ມີຢູ່ສອງຂົງເຂດບຸລິມະສິດທີ່ ADB ຈະເອົາໃຈໃສ່ ໃນວຽກງານການປົກຄອງໂດຍລວມຂອງຕົນຄື: ການພົວພັນ ແລະ ປຶກສາຫາລືດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ແນໃສ່ ການກ້າວສູ່ການປົດປ່ອຍເສດຖະກິດ ແລະ ການປະຕິຮູບການບໍລິຫານລັດ. ຕໍ່ກັບ ບຸລິມະສິດທຳອິດກ່ຽວກັບລະບົບເສດຖະກິດນັ້ນ, ADB ສາມາດນຳໃຊ້ການປຶກສາຫາລືແລກປ່ຽນຂອງຕົນກັບ DMCs ເພື່ອຂັບເຄື່ອນຄຳແນະນຳດ້ານນະໂຍບາຍທີ່ຈະຊ່ວຍລົບລ້າງ ການບົດເບືອນຕະຫຼາດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນໂອກາດໃນການສວຍໂອກາດເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວຂອງບັນດາບໍລິສັດ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່. ການປົດປ່ອຍຂໍ້ຈຳກັດຂອງລະບອບການອອກໃບອະນຸຍາດ, ໂອກາດໃນການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດແລກປ່ຽນເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ຫຼາຍຂຶ້ນ, ການຫຼຸດຜ່ອນການຄວບຄຸມລາຄາ, ການຂະຫຍາຍໂອກາດໃນການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອສຳລັບກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ນັກທຸລະກິດ, ການຍົກເລີກລະບອບການອຸດໜູນ ແລະ ເງິນກູ້ດອກເບ້ຍຕໍ່າໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດຈຳນວນໜຶ່ງສະເພາະ (ຕາມໃຈ), ແລະ ການຈຳແນກຢ່າງຊັດເຈນລະຫວ່າງ ຂະແໜງການຜະລິດ ແລະ ຂະແໜງການດ້ານລະບຽບການ-ຄຸ້ມຄອງ ເຊິ່ງການປ່ຽນແປງດ້ານນະໂຍບາຍທັງໝົດທັງມວນເປັນວິທີທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມີຄວາມທ່ຽງທຳຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ຫຼຸດໂອກາດສຳລັບພຶດຕິກຳສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ຜິດກົດໝາຍ. ADB ໄດ້ເລີ່ມວຽກງານການປຶກສາຫາລືແລກປ່ຽນກັບ DMCs ແລ້ວ (ກ່ອງທີ 2).

23 ການກວດຈັບ ແລະ ການດຳເນີນຄະດີຂອງ ກົດຈະກຳທີ່ຜິດກົດໝາຍ ໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນເຮັດໃຫ້ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງປະສິດຜົນສຳເລັດ. ແຕ່ວ່າ, ວິທີການທີ່ມີປະສິດຕິຜົນທີ່ສຸດແມ່ນການປະສົມປະສານຄວາມພະຍາຍາມໃນການດຳເນີນຄະດີ ໂດຍເນັ້ນໜັກການປ້ອງກັນຫຼາຍກວ່າ. ປະສິດການ ແລະ ຂໍ້ໄດ້ປຽບຂອງ ADB ເມື່ອສົມທຽບໃສ່ພາກສ່ວນອື່ນແມ່ນ ໃນບ້ອງຂອງການປ້ອງກັນ.

ກ່ອງທີ 2. ຕົວຢ່າງ ເງິນກູ້ ແລະ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂອງ ADB ທີ່ສະໜັບສະໜູນ ການປົດປ່ອຍຕະຫຼາດ ແລະ ການປະຕິຮູບນະໂຍບາຍ

ເງິນກູ້ 1444 ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ TA 2587: ໂຄງການຟື້ນຟູເສັ້ນທາງ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານສະຖາບັນຂອງຂະແໜງການເສັ້ນທາງ: ໃນເດືອນ ມິຖຸນາ 1996, ສະພາຜູ້ອຳນວຍການໄດ້ອະນຸມັດເງິນກູ້ \$50 ລ້ານໃຫ້ແກ່ ສາທາລະນະລັດກີຣິບາຕີ ເພື່ອບູລະນະເສັ້ນທາງ. ອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງໂຄງການນີ້ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (TA) ໄດ້ຖືກອອກແບບເພື່ອເປີດຂະແໜງການຂົນສົ່ງ ທີ່ເປີດຮັບເອົາການແຂ່ງຂັນ, ເພື່ອໃຫ້ລູກຄ້າສາມາດເລືອກຕາມໃຈລະຫວ່າງທາງເລືອກຕ່າງໆທີ່ມີການແຂ່ງຂັນດ້ານລາຄາ ແລະ ຄຸນນະພາບການບໍລິການ ແລະ ບໍ່ມີການຈຳແນກຂອງລັດຖະບານແຕ່ຢ່າງໃດ (ຜ່ານລະບຽບການ, ການຄວບຄຸມລາຄາ, ການຈຳແນກໃນຂະບວນການອອກໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ການປະຕິບັດອື່ນໆ) ລະຫວ່າງຜູ້ປະກອບການບໍລິການການຂົນສົ່ງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ.

ເງິນກູ້ 1506: ແຜນງານຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນພາກລັດຖະບານກູຈາຣັດ: ໃນເດືອນທັນວາ 1996, ສະພາຜູ້ອຳນວຍການໄດ້ອະນຸມັດເງິນກູ້ \$250 ລ້ານ ແລະ ຫຸ້ນຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການເພີ່ມຕື່ມໃຫ້ແກ່ລັດກູຈາຣັດຂອງອິນເດຍ ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບການຄຸ້ມຄອງພາກລັດ, ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຫຼຸດການລົງທຶນຂອງ ລັດວິສາຫະກິດທີ່ຄັດເລືອກ ແລະ ເພື່ອປັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານຂອງລັດດັ່ງກ່າວ. ຈຸດປະສົງສຳຄັນ ໃນການປຶກສາຫາລືແລກປ່ຽນດ້ານນະໂຍບາຍຂອງ ADB ແມ່ນການພິກສະຖານະການທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການໃນອະດີດ ທີ່ໄດ້ຈຳແນກການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກເອກະຊົນໃນວຽກງານໂຄງລ່າງພື້ນຖານລວມທັງ: ການຂາດຄວາມໂປ່ງໃສໃນລະບົບການຕັດສິນໃຈ; ການຂາດລະບຽບການທີ່ຄຸ້ມຄອງການເຂົ້າຮ່ວມການປະມຸນ, ການປະເມີນການປະມຸນ, ແລະ ການປະມຸນ; ບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕັ້ງລາຄາ ແລະ ລະບຽບການໃນສະພາບຜູກຂາດ; ແລະ ຄວາມອ່ອນແອຂອງລະບົບນິຕິກຳ, ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ້ງ ແລະ ຕຸລາການ. ເປົ້າໝາຍແມ່ນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກລັດໃນການສະໜອງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການບາງລາຍການສະເພາະ ຄຽງຄູ່ກັບ ການວາງຄືນໃໝ່ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງບົດບາດຂອງຕົນໃນການຮັບປະກັນການດຳເນີນງານຂອງຂະແໜງເອກະຊົນທີ່ມີການແຂ່ງຂັນຢ່າງເປັນທຳ.

37. ມີຢູ່ຫຼາຍວິທີທາງທີ່ວຽກຂອງ ADB ໃນການປະຕິຮູບວິສາຫະກິດ ແລະ ການພັດທະນາຕະຫຼາດການເງິນ ພ້ອມທັງແຜນງານ-ໂຄງການໃນຂະແໜງເອກະຊົນ ໄດ້ປະກອບສ່ວນເພີ່ມແກ່ການແຂ່ງຂັນ, ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ-ຄວາມເປັນເຈົ້າການ. ADB ພວມສະໜັບສະໜູນການປະຕິຮູບດ້ານນະໂຍບາຍຕ່າງໆຢູ່ໃນຫຼາຍປະເທດທີ່ແນໃສ່ ປ່ຽນແປງລະບຽບການທະນາຄານ ເພື່ອໃຫ້ມີການແຂ່ງຂັນຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການໃຫ້ເງິນກູ້ສະເພາະເຈາະຈົງຄຽງຄູ່ກັບການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງລະບຽບການ (regulatory agencies). ເຊັ່ນດຽວກັນໃນຂົງເຂດຕະຫຼາດທຶນ, ADB ກໍ່ໄດ້ເລັ່ງໃສ ການປະຕິບັດການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ແລະ ການປັບປຸງລະບົບການຕິດຕາມເຜົາລະວັງຕະຫຼາດ. ຜ່ານການດຳເນີນງານພາກເອກະຊົນ(ໂຄງການ-ແຜນງານ)ຂອງຕົນ, ADB ໄດ້ລົງທຶນໃສ່ໂຄງການໃໝ່ໆ ເຊັ່ນອົງການຈັດລຳດັບຕ່າງໆ ເຊິ່ງໃຫ້ຄວາມໂປ່ງໃສໃນຕະຫຼາດຮຸ້ນດ້ວຍການພິມເຜີຍແຜ່ຄວາມຄິດເຫັນ

ເອກະລາດກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບການລົງທຶນຂອງເຄື່ອງມືໜີ້ສິນຕ່າງໆອັນຈະຊ່ວຍຜູ້ລົງທຶນໃນການຕັດສິນໃຈບິນຜືນຖານ ຂໍ້ມູນຄວາມຮູ້ທີ່ຄົບຖ້ວນສົມບູນກວ່າເກົ່າ. ນອກຈາກນັ້ນ, ADB ກໍ່ນັບມື້ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນໃນການເສີມສ້າງຄວາມ ເຂັ້ມແຂງດ້ານການປົກຄອງອົງກອນໃນບໍລິສັດເອກະຊົນ ແລະ ກອງທຶນລົງທຶນ ເຊິ່ງຕົນຖືຮຸ້ນ. ຕໍ່ກັບສະພາບວິກິດການ ດ້ານການເງິນທີ່ໄດ້ກະທົບຫຼາຍປະເທດໃນພາກພື້ນອາຊີປາຊີຟິກ, ຄວາມພະຍາຍາມເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ໄດ້ຂະຫຍາຍຢ່າງວ່ອງໄວ. ນອກຈາກນັ້ນ, ADB ກໍ່ຍັງຝຶຈາລະນາທີ່ຈະສະໜອງກາສະໜັບສະໜູນແຜນງານລິເລີ່ມໃໝ່ໆ ໃນຂົງເຂດວຽກງານ ດັ່ງເຊັ່ນການຝອກເງິນ.

38. ປະເດັນການຫັນກິດຈະກຳລັດເປັນເອກະຊົນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ. ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມີເຫດຜົນທາງ ດ້ານການເງິນແລະເສດຖະກິດທີ່ໜັກແໜ້ນເພື່ອຫັນກິດຈະກຳຂອງລັດເປັນເອກະຊົນທີ່ຕົນມີຈຸດໄດ້ປຽບໜ້ອຍ. ການຄົ້ນ ຄວ້າເບື້ອງຕົ້ນຍັງຊຶ້ແຈງໃຫ້ຮູ້ວ່າ ເມື່ອເຮັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ການຫັນເປັນເອກະຊົນຍັງສາມາດຊ່ວຍຫຼຸດລະດັບການສໍ້ລາດ ບັງຫຼວງລົງ.²⁴ ແຕ່ວ່າ, ຂະບວນການຫັນກິດຈະການລັດເປັນເອກະຊົນຢູ່ຫຼາຍປະເທດ ໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍການໃຫ້ສິນບິນ, ການລັກໂລບຂະໂມຍ ແລະ ການຍັກຍອກ. ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນບັນຫານີ້ຈຶ່ງຕ້ອງນຳໃຊ້ຂັ້ນຕອນທີ່ໂປ່ງໃສ, ບໍ່ລຳອຽງ ແລະ ມີການແຂ່ງຂັນໄດ້ໃນການຂາຍຊັບສິນຂອງລັດ. ໃນກໍລະນີທີ່ຈະມີການຜູກຂາດແບບທຳມະຊາດ ຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນທີ່ ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງອົງການຄຸ້ມຄອງເອກະລາດເພື່ອໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງຊຶ້ນຳໂດຍລວມກ່ອນທີ່ຈະຫັນກິດຈະການລັດເປັນເອກະຊົນ. ປະເດັນກ່ຽວກັບພາກປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດໃນການປົກຄອງອົງກອນ ຍັງເປັນອົງປະກອບສຳຄັນຂອງເງິນກູ້ ແລະ ເງິນ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂອງ ADB ແນໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫາໃນການຄຸ້ມຄອງຂະບວນການຫັນກິດຈະກຳລັດເປັນເອກະຊົນ, ການຫັນ ອົງການພາກລັດເປັນບໍລິສັດ, ແລະ ລັດວິສາຫະກິດ.

39. ຫຼາຍໆການປະຕິຮູບອົງການປົກຄອງລັດໃນທ້າຍສັດຕະວັດທີ 19 ແລະ ຕົ້ນສັດຕະວັດທີ 20 ແມ່ນການຮັບມື ກັບ ການຜິດວິໄນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່. ໂດຍການເລັ່ງໃສ່ບຸລິມະສິດທຳອິດຄື ການປະຕິຮູບພາກລັດຢ່າງຮອບດ້ານ, ADB ກໍ່ ຈະສາມາດຊ່ວຍ DMCs ຂອງຕົນໃນການເຮັດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງທີ່ປະສິງ ອັນຈະເຮັດໃຫ້ຜິດຕິກຳສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຍຸ້ງຍາກຂຶ້ນ ແລະ ຖ້າເກີດຂຶ້ນກໍ່ຈະກວດພົບໄດ້. ແຜນງານລິເລີ່ມໃນການປະຕິຮູບ ໄດ້ຖືກແຕກຍ່ອຍ ໂດຍມີອົງປະກອບ ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຫຼາຍພິສິມຄວນ ໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1.

40. ກ່ອນອື່ນແມ່ນຂະແໜງການບໍລິຫານຂັ້ນສູງຂອງລັດທີ່ມີຫຼາຍຂົງເຂດບຸລິມະສິດ ເຊິ່ງການເອົາໃຈໃສ່ຍົກລະດັບ ຄຸນນະພາບຂອງການບໍລິຫານລັດຂອງປະເທດ ຈະນຳ ໄປສູ່ຜົນຕອບແທນມະຫາສານ ໃນການຕໍ່ສູ້ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຮັດແໜ້ນຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານໂດຍສະເພາະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງ ດ້ານການເງິນ ກໍ່ຈະຍົກລະດັບຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງລັດຖະບານ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນການຕິດຕາມລາຍຈ່າຍງົບປະມານຂອງຕົນ. ມາດຕະການເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ໜ້າທີ່ການ ກວດສອບພາຍໃນ ຂອງຂະບວນການເບີກຈ່າຍເງິນກໍ່ສາມາດເຮັດສອງໜ້າທີ່ຄວບຄູ່ກັນ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ປັບປຸງຜົນ ການປະຕິບັດງານ ພ້ອມທັງ ການກວດຈັບການຍັກຍອກໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ. ການປະຕິຮູບດ້ານການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ເຊິ່ງ ADB ໄດ້ລິເລີ່ມແລ້ວໃນ DMCs ຈຳນວນໜຶ່ງ ກໍ່ເຫັນວ່າໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄຽງຄູ່ກັບການເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂຶ້ນ ໃນການສໍ້ໂກງ ແລະ ລະເມີດຕ່າງໆ.

24 Daniel Kaufmann ແລະ Paul Siegelbaum. 1996. “ການຫັນກິດຈະການລັດເປັນເອກະຊົນ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນເສດຖະກິດຂ້າມຜ່ານ.” *Journal of International Affairs* 50 (2): 419-458.

41. ອີກຂົງເຂດໜຶ່ງທີ່ສາມາດບັນລຸຄວາມຄືບໜ້າໃຫຍ່ຫຼວງແມ່ນ ການປະຕິຮູບການບໍລິການພົນລະເຮືອນ. ບົດຂອງສະພາຜູ້ອຳນວຍການຂອງ ADB ກ່ຽວກັບ ການປົກຄອງ: ການຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາທີ່ດີ ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ ຜົນກະທົບສະສົມຂອງເງິນເດືອນທີ່ຕໍ່າ, ຈະລິຍະທຳ ແລະ ສັກກະຍະພາບທີ່ຕໍ່າ, ການພັດທະນາ-ຄວາມກ້າວໜ້າໃນອາຊີບທີ່ບໍ່ແນ່ນອນ ແລະ ການເລື່ອນຊັ້ນຕໍ່າແຫ່ງທີ່ບໍ່ກ່ຽວກັບຜົນງານນັ້ນ ສາມາດກະຕຸ້ນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຢ່າງແຜ່ຫຼາຍ.

42. ADB ສາມາດສະໜັບສະໜູນແຜນງານລິເລີ່ມຈຳນວນໜຶ່ງເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາເຫຼົ່ານີ້. ມາດຕະການເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວບຄຸມຕໍາແໜ່ງບໍລິການພົນລະເຮືອນຕ່າງໆຈະຊ່ວຍຮັບປະກັນວ່າຈະບໍ່ມີ “ລາຍຊື່ພະນັກງານທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ” ໃນບັນຊີລາຍຊື່ພະນັກງານໄດ້ເງິນເດືອນ. ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຫຼຸດຜ່ອນການກົດລະດັບເງິນເດືອນ ແລະ ການປັບປຸງສະພາບການຈ້າງງານໃນທົ່ວລະບົບບໍລິການພົນລະເຮືອນ ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນເງື່ອນໄຂ-ສິ່ງຈູງໃຈໃນການປະພຶດແບບຜິດກົດໝາຍ. ແຜນງານລິເລີ່ມເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນການຍົກເວັ້ນ ແລະ ຈ່າຍເງິນອຸດໜູນພິເສດ ຈະເຮັດໃຫ້ຂະບວນການຈ່າຍຄ່າຕອບແທນນັ້ນໂປ່ງໃສກວ່າເກົ່າ. ມາດຕະຖານເພື່ອປັບປຸງຂັ້ນຕອນການຈັດທາງານ ແລະ ການເລື່ອນຊັ້ນຕໍາແໜ່ງ ຄວນຊ່ວຍຫຼີກເວັ້ນການອຸປະຖຳໃນທາງທີ່ຜິດ, ການລ່າອຽງເຫັນແກ່ພີ່ນ້ອງເພື່ອນມິດສະຫາຍ, ການແບ່ງຜິດແບ່ງພວກ ແລະ ຊ່ວຍກະຕຸ້ນລະບົບການບໍລິການພົນລະເຮືອນທີ່ເອກະລາດ ແລະ ຕອບແທນຕາມຜົນງານ. ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຮ່ວມ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ກົດການປະຕິບັດຫຼັກຈະລິຍະທຳ ຈະຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງກ່ຽວກັບຄວາມຄາດຫວັງໃນຕົວຂອງລັດຖະກອນ ແລະ ຮັບປະກັນພຶດຕິກຳທີ່ເໝາະສົມ.

43. ສຸດທ້າຍ, ການປັບປຸງປະສິດຕິພາບ ແລະ ປະສິດຕິຜົນຂອງພາກລັດແມ່ນສາມາດບັນລຸຄຽງຄູ່ກັບການຫຼຸດຜ່ອນໂອກາດໃນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງດ້ວຍການຫຼຸດຂອບເຂດແຜນງານໃຫ້ແຄບລົງ. ພາຍໃນບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ກົມກອງ, ວິທີການໜຶ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດແມ່ນການປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງຂະບວນການດຳເນີນງານຄືນໃໝ່. ເມື່ອຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ຖືກຄັດຈ້ອນ-ສັ້ນລົງ ແລະ ວ່ອງໄວກວ່າເກົ່າ, ຄວາມຈຳເປັນໃນການຈ່າຍ “ເງິນເພື່ອເລັ່ງລັດຂັ້ນຕອນ” ກໍຈະສູນຫາຍໄປ. ໃນຂັ້ນທົ່ວໄປ, ການຫຼຸດຜ່ອນຂັ້ນຕອນທາງດ້ານ ລະບຽບການ, ການຫັນເປັນການຄ້າ ແລະ ການຫັນເປັນເອກະຊົນ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ສາມາດບັນລຸຈຸດປະສົງຄ້າຍຄືກັນ (ພາຍໃຕ້ສະພາບການທີ່ເໝາະສົມ). ໃນຂະນະທີ່ຂອບເຂດກົດຈະກຳຂອງລັດຫຼຸດລົງ, ຕາມກົດທົ່ວໄປແລ້ວ, ໂອກາດເພື່ອຮຽກຮ້ອງເອົາສິນບິນກໍຈະຫຼຸດລົງເຊັ່ນກັນ.

44. ແຜນງານລິເລີ່ມ “ເພື່ອການປົກຄອງທີ່ດີ” ຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ຕິດພັນກັບ ຂະແໜງຍຸຕິທຳ ແລະ ນິຕິກຳ ກໍສາມາດຊ່ວຍໃນການຕໍ່ສູ້ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ວິທີການໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຮັບຜິດຊອບ-ຄວາມເປັນເຈົ້າການແມ່ນ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງພາລະບົດບາດການຄຸ້ມຄອງຂອງສະພາ ແລະ ປັບປຸງຄວາມອາດສາມາດຂອງສະຖາບັນຕ່າງໆຂອງສະພາ ໃຫ້ດຳເນີນການຢ່າງມີປະສິດຕິຜົນເຊັ່ນ ອົງການກວດສອບຂັ້ນສູງສຸດ. ມາດຕະການການປະຕິຮູບຂະແໜງນິຕິກຳ ແລະ ຍຸຕິທຳ ເຊັ່ນ ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນຄະດີທີ່ຄ້າງດຳເນີນການພິຈາລະນາຕັດສິນ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ້ງອື່ນໆ ຫຼື ການປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງທ້ອງສານ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຕັດສິນ-ດຳເນີນຄະດີຢ່າງທັນການ ຫຼື ການຍົກສູງຄວາມເປັນອິດສະຫຼະ ແລະ ຄວາມເປັນມືອາຊີບຂອງຕຸລາການ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ຈະນຳສູ່ຜົນກະທົບດ້ານບວກທາງອ້ອມ ໃນການຕໍ່ສູ້ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຊ່ອງວ່າງດ້ານທັກສະຄວາມອາດສາມາດສຳຄັນ ເຊັ່ນ ການບັນຊີ ແລະ ການກວດສອບ ກໍຈະນຳສູ່ຜົນຮັບເຊັ່ນດຽວກັນ.

45. ແຜນງານເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ມີການຂັດຂ້ອງຫຼືບໍ່ມີຄວາມຫຼໍ່ແຫຼມແລະເປັນທີ່ຮັບຮູ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງວ່າເປັນການບຸຜິດຖານໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງພາກລັດທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ADB ໄດ້ເລີ່ມນຳເອົາແຜນງານເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າໃນໂຄງການກູ້ຢືມ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ໃນປັດຈຸບັນແລ້ວ (ກ່ອງທີ 3). ແຜນງານເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງ ວຽກງານການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB ໃຫ້ປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນງານລວມເພື່ອ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການປົກຄອງ ແລະ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ.

ກ່ອງທີ 3. ຕົວຢ່າງ ແຜນງານ-ໂຄງການກູ້ຢືມ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂອງ ADB ເພື່ອການປົກຄອງທີ່ດີທີ່ມີ ອົງປະກອບຂອງວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ

RETA 5688: ແຜນງານຝຶກອົບຮົມດ້ານການກວດສອບໄລຍະຍາວ ເພື່ອສະມາຊິກ ຂອງ ສະຖາບັນກວດກອບສູງສຸດຂອງ ອົງການອາຊີ: ແຜນງານ \$1,0 ລ້ານນີ້ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໂດຍ ສະພາຜູ້ອໍານວຍການຂອງ ADB ໃນເດືອນມິຖຸນາ 1996. ADB ຄາດຄະເນວ່າຈະແຜນງານ 5 ປີ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງແຜນງານຝຶກອົບຮົມຂັ້ນພາກພື້ນສໍາລັບສະຖາບັນກວດສອບສູງສຸດ ແລະ ເພື່ອຍົກລະດັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ທັກສະເຕັກນິກການກວດສອບສໍາລັບສະຖາບັນກວດສອບແຕ່ລະສະຖາບັນ.

TA2186: ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອບດ້ານກົດໝາຍສໍາລັບອົງການປົກຄອງພາສີຢູ່ໃນສາທາລະນະລັດປະຊາຊົນຈີນ: ແຜນງານຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ (TA) \$646.000 ນີ້ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໂດຍສະພາຜູ້ອໍານວຍການຂອງ ADB ໃນເດືອນ ຕຸລາ 1994. ຈຸດປະສົງຂອງແຜນງານນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍອົງການຄຸ້ມຄອງພາສີ (Customs General Administration (CGA)) ໃນການ (i) ສະເໜີນິຕິກຳ ແລະ ລະບຽບການໃໝ່ທີ່ມີປະສິດຕິຜົນ ກ່ຽວກັບ ການຄວບຄຸມຊັບສິນທາງປັນຍາສາກົນຕາມຊາຍແດນ, ໜ້າທີ່ໃນການຕ້ານການທຸ່ມຕະຫຼາດ, ມາດຕະການຕ້ານການສໍ້ໂກງທາງການຄ້າ ແລະ ການກວດສອບພາຍນອກ; (ii) ການສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການພາສີ; ແລະ (iii) ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ CGA ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້.

TA 2616: ການປະຕິຮູບການປົກຄອງພາກລັດ ຢູ່ ສຣີລັງກາ: ໃນເດືອນກໍລະກົດ 1996, ປະທານ ADB ໄດ້ອະນຸມັດກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ \$275.000 ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານຂອງ ສຣີລັງກາ ເພື່ອຊ່ວຍ ພື້ນຄືນ ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດຂອງພາກລັດ ທີ່ທົດຖອຍລົງມາເປັນເວລາຍາວນານ. ສອງເປົ້າໝາຍຫຼັກຂອງແຜນງານນີ້ແມ່ນເພື່ອກປະເມີນ-ຄັດເລືອກ-ຄັດຈ້ອນພະນັກງານພາກລັດ ແລະ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຮັບຜິດຊອບ-ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງພະນັກງານລັດຖະບານດ້ວຍການແນະນຳການນຳໃຊ້ ລະບົບ ແລະ ຂັ້ນຕອນການຄຸ້ມຄອງທີ່ອີງໃສ່ໜ້າຜົນທີ່ບັນລຸໄດ້.

ກ່ອງທີ 3. ຕົວຢ່າງ ແຜນງານ-ໂຄງການກູ້ຢືມ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂອງ ADB ເພື່ອການປົກຄອງທີ່ດິນ ທີ່ມີ ອົງປະກອບຂອງວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ (ຕໍ່)

ການກູ້ຢືມ 1513: ການສະໜັບສະໜູນແຜນງານການປະຕິຮູບພາກລັດຢູ່ ສາທາລະນະລັດຂອງໝູ່ເກາະມາຊູ (Republic of the Marshall Islands): ໃນເດືອນມັງກອນ 1997, ສະພາຜູ້ອໍານວຍການຂອງ ADB ໄດ້ອະນຸມັດເງິນກູ້ \$12 ລ້ານເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານປະຕິຮູບພາກລັດ ທີ່ແນໃສ່ ການສ້າງສະພາບການດ້ານການເງິນຂອງລັດຖະບານໃຫ້ມີສະເຖຍລະພາບ, ປັບປຸງປະສິດທິພາບຂອງພາກລັດຂອງປະເທດ ແລະ ການຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດຂອງພາກລັດໃນການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອໍານວຍໃຫ້ແກ່ການເຕີບໂຕຂອງຂະແໜງການເອກະຊົນ. ເງື່ອນໄຂສໍາລັບການຈ່າຍເງິນກູ້ງວດທິສາມແມ່ນ ການຮັບປະກັນໃຫ້ການອອກໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການລົງທຶນທີ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄາດຄະເນໄດ້ກວ່າເກົ່າ. ນອກຈາກນັ້ນກໍຍັງໄດ້ກໍານົດເງື່ອນໄຂ ໃນການສ້າງທ້ອງຖານໄກ່ເກ່ຍ (Ombudsman) ເພື່ອຮັບປະກັນການໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ້ງດ້ານຕຸລາການຢ່າງ ຍຸຕິທໍາ ແລະ ເອກະລາດ (arbitration) ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ສາທະລະນະຊົນໂດຍລວມ.

ຈຸດປະສົງທີ 2: ການສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມໃນການຕ້ານ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ມີແນວໂນ້ມເປັນໄປໄດ້ ເປັນແຕ່ລະກໍລະນີ ແລະ ການປັບປຸງຄຸນນະພາບການປົກຄອງສາທາລີ ແລກປ່ຽນກັບ DMCs ໃນຫຼາກຫຼາຍບັນຫາກ່ຽວກັບການປົກຄອງ

46. ADB ອາດໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍຈາກ DMCs ໃນການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນແຜນງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງສະເພາະ. ການຊ່ວຍເຫຼືອດັ່ງກ່າວອາດລວມທັງຄວາມພະຍາຍາມໃນການສ້າງຍຸດທະສາດຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງແຫ່ງຊາດ; ປັບປຸງຄວາມສາມາດຂອງສານໃນການຕັດສິນຄະດີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ; ຕອບຮັບການສະເໜີຈາກນັກກົດໝາຍ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານ ເພື່ອໃຫ້ຊ່ຽວຊານດ້ານກົດໝາຍ ຫຼື ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ (TA) ໃນການຮ່າງ ນິຕິກໍາ ຫຼື ກົດການປະຕິບັດດ້ານອາຊີບ; ເສີມສ້າງກົນໄກດ້ານກົດໝາຍເພື່ອກວດກາ ການປະຕິບັດການດ້ານບໍລິຫານ ເຊັ່ນ ການສ້າງໜ່ວຍງານກວດກາລັດ ຫຼື ການກວດກາຂອງຂະແໜງຍຸຕິທໍາ; ຫຼື ການປັບປຸງຄວາມອາດສາມາດຂອງ ອົງການທີ່ເຮັດວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ເພື່ອກວດຈັບ ຫຼື ດໍາເນີນຄະດີຜູ້ປະຕິບັດພິດຕິກໍາຜິດກົດໝາຍ.

47. ADB ຈະພິຈາລະນາຢ່າງລະມັດລະວັງເປັນພິເສດ ຕໍ່ຂໍ້ສະເໜີຈາກ DMC ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອພັດທະນາແຜນງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ເນື່ອງຈາກວ່າກິດຈະກໍາເຫຼົ່ານີ້ ມີທ່າອ່ຽງທີ່ຈະມີຄວາມລະອຽດອ່ອນດ້ານການເມືອງ ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ລະອຽດກ່ຽວກັບ ສະພາບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຕ່ລະກໍລະນີ, ADB ຈຶ່ງຈະໃຫ້ຄວາມຜ່ອນຜັນ ແລະ ການໂຕ້ຕອງຢ່າງຮອບຄອບໃຫ້ແກ່ ພະນັກງານໃນການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາແຜນງານດັ່ງກ່າວນີ້ເປັນກໍລະນີໄປ. ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ ADB ແມ່ນຈະອີງໃສ່ 3 ຫຼັກການຄື: (i) ການຊ່ວຍເຫຼືອເປັນການຮຽກຮ້ອງໂດຍ ລັດຖະບານຂອງ DMC; (ii) ການສະເໜີ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບ ຍຸດທະສາດການດໍາເນີນງານໃນປະເທດໂດຍລວມ ແລະ ວຽກງານ ໃນຂະແໜງການປົກຄອງ ແລະ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດທີ່ມີຢູ່; ແລະ (iii) ການສະເໜີ ແມ່ນນອນໃນຂົງເຂດຄວາມຊໍານິຊໍານານງານທີ່ ADB ມີ ຫຼື ສາມາດສະໜອງໃຫ້.

48. ໃນທາງດຽວກັນ, ADB ຈະພິຈາລະນາສະໜັບສະໜູນວຽກງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂັ້ນພາກພື້ນ; ກອງປະຊຸມ, ການສຳມະນາ ແລະ ກິດຈະການຝຶກອົບຮົມຕ່າງໆ; ການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ບົດລາຍງານກ່ຽວກັບ ບັນຫາການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ; ແລະ ການຮ່ວມມືທີ່ເປັນໄປໄດ້ກັບ ອົງການຈັດຕັ້ງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ທີ່ມີພາລະກິດ ຫຼື ແຜນງານທີ່ຈະຂັບເຄື່ອນແຜນງານລິເລີ່ມດັ່ງກ່າວ.

49. ພະນັກງານຄວນພິຈາລະນາ ແຜນງານຕ່າງໆຢ່າງຖີ່ຖ້ວນ ແລະ ລະມັດລະວັງ ສຳລັບສິ່ງທີ່ນອກເໜືອຂອບເຂດການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ADB ເຊິ່ງລວມມີ ວຽກງານທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ ຂໍ້ຂັດແຍ້ງພາຍໃນ DMCs ກ່ຽວກັບ ຍຸດທະສາດຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃດໜຶ່ງ ຫຼື ແຜນງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃດໜຶ່ງ; ແຜນງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ມີການການເມືອງເຂົ້າມາກ່ຽວຂ້ອງສູງ ແລະ ເລັ່ງໃສ່ບຸກຄົນ ຫຼື ພັກການເມືອງໃດໜຶ່ງເປັນພິເສດ; ແລະ ແຜນງານທີ່ມີລັກສະນະຜິວເຜີນເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ແລະ ຖືກອອກແບບຂຶ້ນມາເພື່ອສ້າງພາບລວງຕາໃຫ້ເຫັນຄວາມຄືບໜ້າໂດຍທີ່ເນື້ອແທ້ນັ້ນແມ່ນບໍ່ມີ. ADB ບໍ່ຄວນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຕໍ່ມາດຕະການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃດໆ ນອກຈາກວ່າ ໄດ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈກັນຄັກແນ່ກັບ DMC ກ່ຽວກັບລັກສະນະ ແລະ ຂອບເຂດຂອງແຜນງານເຫຼົ່ານີ້ ກໍ່ຄື ຄວາມສຳຄັນຂອງແຜນງານເຫຼົ່ານີ້ພາຍໃຕ້ຂອບເຂດຍຸດທະສາດການພັດທະນາໂດຍລວມຂອງປະເທດກ່ຽວຂ້ອງ.

50. ADB ມີຫຼາກຫຼາຍກົນໄກເພື່ອ ປຶກສາຫາລືແລກປ່ຽນກັບ DMCs ຂອງຕົນກ່ຽວກັບ ບັນຫາການປົກຄອງ (ລວມທັງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ) ນັບແຕ່ການປຶກສາຫາລື ຍຸດທະສາດການດຳເນີນງານປະເທດ ແລະ ແຜນງານຊ່ວຍເຫຼືອປະເທດ ຕະຫຼອດເຖິງ ຄະນະກວດກາໂຄງການຂອງປະເທດ, ໄລຍະການປະເມີນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ກໍ່ຄື ຄະນະລົງກວດກາໂຄງການ. ພະນັກງານ ADB ທີ່ຮັບຜິດຊອບການສ້າງຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານຂອງປະເທດ ລວມທັງການຮ່າງຍຸດທະສາດຂອງປະເທດ ແລະ ເອກະສານແຜນງານ ພ້ອມທັງພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບໂຄງການເງິນກູ້ ແລະ TA ກໍ່ຄວນລວມເອົາປະເດັນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເຂົ້າໃນ ບໍລິບົດລວມຂອງ ວຽກງານການປົກຄອງ ແລະ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ. ເຂົາເຈົ້າຄວນມີຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ຜົນກະທົບກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນຂອບເຂດພູມສັນຖານສະເພາະ ແລະ/ຫຼື ຂອບເຂດຂອງຂະແໜງການຂອງ ໂຄງການ-ແຜນງານສະເພາະ. ເຂົາເຈົ້າຈະນຳໃຊ້ກົນໄກເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອປຶກສາຫາລື ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ ADB ຊ່ວຍຂັບເຄື່ອນຫຼັກການ ການຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາທີ່ດີ ລວມທັງ ມາດຕະການທີ່ຈະຊ່ວຍຕໍ່ສູ້ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ໃນປະເທດໃດທີ່ມີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ກະທົບຕໍ່ໂຄງການຂອງ ADB ແລະ ແນວທາງການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດໂດຍລວມຂອງປະເທດກ່ຽວຂ້ອງ.

51. ຄະນະລົງກວດກາໂຄງການ-ແຜນງານໃນປະເທດ ແລະ ຄະນະລົງກວດກາໂຄງການ ເປັນວິທີໜຶ່ງທີ່ມີປະໂຫຍດເພື່ອປຶກສາຫາລືນະໂຍບາຍ ແລະ ການປະຕິບັດຕ່າງໆທີ່ ຖ່ວງດຶງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຂອງ ADB ຢ່າງມີປະສິດຕິພາບ. ສ່ວນໃຫຍ່, ຖ້າພະນັກງານທີ່ສົ່ງໄສວ່າໄດ້ເກີດ ຫຼື ກຳລັງເກີດການສໍ້ລາດບັງຫຼວງພາຍໃນໂຄງການ ADB ໃດໜຶ່ງ ແມ່ນຄວນປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ກຳນົດໃນວັກຂໍ້ທີ່ 64 ແລະ ລາຍງານບັນຫາຕໍ່ ຫ້ອງການຝ່າຍກວດສອບຂອງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (Office of the General Auditor (OGA)), ຜູ້ທີ່ຈະກຳນົດທາງເລືອກໃນການປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ. ມີກໍລະນີສ່ວນໜ້ອຍທີ່ສຸດທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງຕິດຕາມບັນຫາໂດຍທັນທີ ເຊິ່ງ ພະນັກງານຈະແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວຢ່າງກົງໄປກົງມາກັບ ບໍລິສັດ, ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ ຫຼື ອົງການສືບສວນສອບສວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໂດຍ ຜູ້ອຳນວຍການຂອງຕົນ ແລະ ຫ້ອງການຝ່າຍກົດໝາຍຂອງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (Office of the General Counsel (OGC)). ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ການປຶກສາຫາລືກັບ ບໍລິສັດ ຫຼື ອົງການລັດຖະບານໃດໜຶ່ງ ແມ່ນຄວນຈຳກັດສະເພາະ ໂຄງການ-ແຜນງານໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຈຳນວນໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ.

52. ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ຄູ່ມືສື່ມວນຊົນ ຂອງ ADB, ປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະ ຫົວໜ້າທ້ອງຖານ ຫຼື ກົມກອງ ແມ່ນສາມາດເວົ້າກັບ ສື່ມວນຊົນ (ນັກຂ່າວ) ກ່ຽວກັບບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ໃນການປະຕິບັດໂຄງການ-ແຜນງານ-ການດໍາເນີນງານຂອງ ADB ຕາມທີ່ຕົນເຫັນວ່າເໝາະສົມ. ພະນັກງານອື່ນໆຂອງ ADB ແມ່ນສາມາດເວົ້າກ່ຽວກັບ ບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງແບບລວມໆ ໂດຍປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ກຳນົດໃນ ຄູ່ມືສື່ມວນຊົນ. ແຕ່ວ່າ, ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຄວນ ເວົ້າກັບສື່ມວນຊົນ ໂດຍລະບຸເຈາະຈົງຕົວຢ່າງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງຜູ້ສະໜອງຂອງ ADB ຫຼື ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ DMCs ຫຼື ເວົ້າກ່ຽວກັບລະດັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໂດຍລວມ ພາຍໃນບໍລິສັດ ຫຼື ປະເທດໃດໜຶ່ງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລ່ວງໜ້າ ຈາກ ຮອງປະທານ ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຖ້າຮອງປະທານບໍ່ມາປະຈຳການ ກໍ່ຕ້ອງແມ່ນການອະນຸມັດຂອງ ຫົວໜ້າດ້ານຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານຂອງ ADB.

ຈຸດປະສົງຂໍ້ທີ 3: ການຮັບປະກັນວ່າ ໂຄງການ ແລະ ພະນັກງານຂອງ ADB ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕະຖານສູງທີ່ສຸດທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຈະລິຍະທຳ

53. ຖ້າວ່າຄວາມພະຍາຍາມຂອງ ADB ໃນການຫຼຸດຜ່ອນພຶດຕິກຳທີ່ຜິດກົດໝາຍລະຫວ່າງ ບັນດາ DMCs ແລະ ຜູ້ ສະໜອງ ກໍ່ຄື ຜູ້ຮັບເໝົາມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື, ສິ່ງທີ່ສຳຄັນແມ່ນເຮັດແນວໃດບໍ່ໃຫ້ພະນັກງານຂອງ ADB ຖືກຕຳນິຕິຕຽນ ແລະ ລະບຽບການ ກໍ່ຄືຂັ້ນຕອນພາຍໃນຂອງ ADB ຈະສະໜັບສະໜູນມາດຕະຖານດ້ານຈະລິຍະທຳສູງທີ່ສຸດ. ສະນັ້ນ, ເສົາຄໍ້າຫຼັກຂອງ ນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB ຈຶ່ງຮຽກຮ້ອງມາດຕະການພາຍໃນທີ່ເຂັ້ມແຂງເພື່ອ ຍົກລະດັບຄວາມຊື່ສັດສຸດຈະຫຼີດຂອງການດໍາເນີນງານ (ໂຄງການ-ແຜນງານ) ຂອງ ADB. ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ຈະລວມ 5 ດ້ານຕໍ່ໄປນີ້: (i) ການຮັກສາຄວາມຊື່ສັດສຸດຈະຫຼີດຂອງ ການກູ້ຢືມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການຂອງ ADB; (ii) ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ນະໂຍບາຍການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງຂອງ ADB; (iii) ການປັບປຸງກົດການປະຕິບັດຂອງ ADB ແລະ ການສ້າງກົນໄກການລາຍງານເອກະລາດພາຍໃນເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ກ່າວຫາ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງພະນັກງານ ADB ຫຼື ພາຍໃນການດໍາເນີນງານ-ໂຄງການ-ແຜນງານຂອງ ADB; (iv) ການປັບປຸງຄຸນນະພາບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານລວມຂອງ ການກູ້ຢືມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການຂອງ ADB; ແລະ (v) ການຮັບປະກັນໃຫ້ພະນັກງານ ADB ທຸກຄົນລັ່ງເຄີຍກັບ ນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ປະຕິບັດໃນແບບທີ່ສອດຄ່ອງກັບ ຈຸດໝາຍ ແລະ ວັດຖຸປະສົງຂອງນະໂຍບາຍນີ້.

1. ການຮັກສາຄວາມຊື່ສັດສຸດຈະຫຼືດຂອງການກູ້ຢືມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການຂອງ ADB

54. ຖ້າມີຫຼັກຖານທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືກ່ຽວກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນ ເງິນກູ້ ຫຼື ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າດ້ານວິຊາການທີ່ ADB ສະໜອງ, ADB ຈະແກ້ໄຂບັນຫາໂດຍການປຶກສາຫາລືກັບ ປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນໄລຍະການກວດກາໂຄງການ ຫຼື ຄະນະລົງຢ້ຽມຢາມໂຄງການ-ແຜນງານໃນປະເທດ. ການລະເມີດລະບຽບ ຫຼື ຜັນທະສັນຍາກູ້ຢືມສະເພາະ ອາດນໍາສູ່ການຕັດສິນໃຈໂດຍຜູ້ບໍລິຫານໃນການຈັດບໍລິສັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າໃນບັນຊີດໍາ, ໂຈະການເບີກຈ່າຍເງິນ ຫຼື ຍົກເລີກການກູ້ຢືມ.

55. ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງທ່ວງທັນກັບການປະຕິບັດຂອງ IMF ແລະ ທະນາຄານໂລກ, ຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ພະນັກງານຂອງ ADB ຈະພິຈາລະນາບັນຫາການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃຫ້ຊັດເຈນພື້ນເດັ່ນກວ່າເກົ່າໃນ ການສ້າງຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານຂອງປະເທດ. ອາດເກີດກໍລະນີທີ່ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໄດ້ກ້າວເຖິງຂັ້ນທີ່ຈະກົດຂວາງຄວາມຊື່ສັດສຸດຈະຫຼືດຂອງ ການດໍາເນີນງານ-ແຜນງານ-ໂຄງການຂອງ ADB ຫຼື ຕໍ່ການບັນລຸຈຸດປະສົງການພັດທະນາສໍາຄັນຂອງປະເທດ. ພາຍໃຕ້ກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ຜູ້ບໍລິຫານສາມາດເລືອກທີ່ຈະຫຼຸດ ຫຼື ໂຈະທຶນກູ້ຢືມ ຫຼື ຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການທີ່ ADB ສະໜອງໃຫ້ແກ່ປະເທດດັ່ງກ່າວ ພາຍຫຼັງການປຶກສາຫາລືກັບປະເທດ ແລະ ສະພາຜູ້ອໍານວຍການຂອງ ADB.

56. ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ອາດມີກໍລະນີທີ່ປະເທດໃດໜຶ່ງໄດ້ບັນລຸຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນການປັບປຸງ ປະສິດຕິພາບ, ປະສິດຕິຜົນ, ແລະ ຄວາມຊື່ສັດ-ຄວາມສົມບູນຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ. ພາຍໃຕ້ກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ຜູ້ບໍລິຫານສາມາດມີທາງເລືອກທີ່ຈະເລັ່ງແຜນງານກູ້ຢືມ ຫຼື ສະໜອງແຫຼ່ງທຶນ-ຊັບພະຍາກອນເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງຂອງການປະຕິຮູບຕ່າງໆ.

57. ຕໍ່ກັບທໍາມະຊາດຂອງການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ສະຫຼັບຊັບຊ້ອນ ແລະ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນສູງ ຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ ຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ພະນັກງານຂອງ ADB ຄວນຈະໄດ້ຮັບຄວາມຜ່ອນຜັນໃນລະດັບທີ່ສົມຄວນເພື່ອແກ້ໄຂກໍລະນີສະເພາະແຕ່ລະກໍລະນີພາຍໃນຂໍ້ກໍານົດຕ່າງໆທີ່ລະບຸໃນນະໂຍບາຍສະບັບນີ້. ໃນຂະນະທີ່ ADB ຮັບຮູ້ວ່າການດໍາເນີນງານ-ແຜນງານ-ໂຄງການຂອງຕົນຈໍາເປັນຕ້ອງຍຸຕິທໍາ ແລະ ສອດຄ່ອງເອກະພາບ, ແລະ ຍືນຍັນຢ່າງໜັກແໜ້ນຄວາມສໍາຄັນຂອງນະໂຍບາຍ“ການບໍ່ໂຍະຍານຢ່າງເດັດຂາດ” ຖ້າມີຫຼັກຖານທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືວ່າມີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງພະນັກງານ ຫຼື ໂຄງການຂອງ ADB, ແຕ່ວ່າ ADB ກໍ່ຮັບຮູ້ວ່າ ປະເພດການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຕ່າງໆກໍ່ຕ້ອງຮັບມືດ້ວຍວິທີທາງທີ່ແຕກຕ່າງກັນໄປ. ມັນມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ຕ້ອງຊ້າສະພາບການຢ່າງລະມັດລະວັງ ໂດຍອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ລາຍລະອຽດສະເພາະເຈາະຈົງຂອງສະຖານະການ. ຄວາມພະຍາຍາມຂອງ ADB ໃນການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຈະເນັ້ນໜັກ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມາດຕະການຄວບຄຸມທີ່ປະຕິບັດໄດ້ໃນຕົວຈິງ ແລະ ປະຢັດຕົ້ນທຶນ-ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ຫຼັກການຂອງກົດບັດວ່າດ້ວຍ “ເສດຖະກິດ ແລະ ປະສິດຕິພາບ.”

2. ການປະຕິຮູບຂະບວນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ

58. ໃນຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ ໄດ້ມີການຈັດກອງປະຊຸມຄະນະສະເພາະກິດຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໂດຍການເປັນປະທານຂອງ ຫ້ອງການບໍລິການງານດໍາເນີນງານລວມສູນ (Central Operations Services Office (COSO)) ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງຂອງ ADB. ຄະນະສະເພາະກິດໄດ້ພິຈາລະນາມາດຕະການຕ້ານການສໍ້ລາດ

ບັງຫຼວງຕ່າງໆທີ່ຖືກຮັບຮອງໂດຍ ທະນາຄານໂລກ ໃນເດືອນ ກໍລະກົດ 1996 ເຊິ່ງໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ກູ້ຢືມ, ຜູ້ປະມຸນ, ຜູ້ສະໜອງ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ “ປະຕິບັດມາດຕະຖານດ້ານຈະລິຍະທຳສູງທີ່ສຸດ” ໃນໄລຍະການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ.²⁵ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການນີ້, ທະນາຄານໂລກຈະ:

- (i) ປະຕິເສດຂໍ້ສະເໜີເພື່ອມອບສັນຍາ ກໍລະນີທີ່ຕົນສາມາດລະບຸວ່າ ຜູ້ປະມຸນທີ່ໄດ້ຖືກແນະນຳໃຫ້ໄດ້ເຊັນສັນຍານັ້ນ ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ສໍ້ໂກງໃນການແຂ່ງຂັນຍາດແຍ່ງການປະມຸນມາໄດ້;
- (ii) ຍົກເລີກສັດສ່ວນຂອງເງິນກູ້ທີ່ຈັດສັນໄວ້ສຳລັບສິນຄ້າ ຫຼື ວຽກງານໃນເວລາໃດທີ່ຕົນເຫັນວ່າມີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ສໍ້ໂກງໂດຍຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຜູ້ກູ້ຢືມ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກເງິນກູ້ ໃນໄລຍະທີ່ດຳເນີນການຈັດຊື້ ຫຼື ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ ໂດຍທີ່ຜູ້ກູ້ຢືມບໍ່ດຳເນີນການແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງທັນການ ແລະ ເໝາະສົມໃນລະດັບທີ່ ທະນາຄານໂລກ ເພິ່ງພໍໃຈ;
- (iii) ປະກາດບໍລິສັດທີ່ບໍ່ຖືກເງື່ອນໄຂ, ບໍ່ວ່າແບບມີກຳນົດ ຫຼື ບໍ່ມີກຳນົດ, ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບສັນຍາການສະໜອງທຶນໂດຍທະນາຄານໂລກ ໃນເວລາໃນທີ່ຕົນເຫັນວ່າ ບໍລິສັດມີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ສໍ້ໂກງໃນການແຂ່ງຂັນໃຫ້ໄດ້ສັນຍາ ຫຼື ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາທີ່ສະໜອງທຶນໂດຍທະນາຄານໂລກ; ແລະ
- (iv) ມີສິດທີ່ຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຂໍ້ກຳນົດໃນສັນຍາກູ້ຢືມທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜອງທຶນໂດຍທະນາຄານໂລກທີ່ກຳນົດໃຫ້ຜູ້ສະໜອງ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາອະນຸຍາດໃຫ້ ທະນາຄານໂລກ ກວດກາບັນຊີ ແລະ ຂໍ້ມູນເອກະສານຂອງຕົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຜົນການປະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ໃຫ້ສາມາດກວດສອບໂດຍນັກກວດສອບທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ທະນາຄານໂລກ.

59. ໄດ້ມີຂໍ້ກຳນົດຄ່າຍຄືກັນນີ້ ໃນ ຄູ່ມືການຄັດເລືອກ ແລະ ຈັດຈ້າງທີ່ປຶກສາ ຂອງທະນາຄານໂລກ. ໃນວັນທີ 2 ກັນຍາ 1997, ສະພາຜູ້ອຳນວຍການຂອງ ທະນາຄານໂລກ ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີ ດັດແກ້ຄູ່ມືການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ເພື່ອເພີ່ມ “ຄຳປະຕິຍານບໍ່ໃຫ້ສິນບິນ” ໃນແບບຟອມການປະມຸນ ເຊິ່ງຈະເອົາເຂົ້າ ໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜອງທຶນໂດຍທະນາຄານໂລກຕາມການຮຽກຮ້ອງຂອງຜູ້ກູ້ຢືມ ແລະ ຈະຜູກມັດບໍລິສັດໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການໃຫ້ສິນບິນເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານ.

60. ຄະນະສະເພາະກິດໄດ້ພິຈາລະນະມາດຕະຖານເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ອື່ນໆ ເຊິ່ງໄດ້ນຳໄປປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ບໍລິຫານ. ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຄຳແນະນຳຂອງ ກຸ່ມ 7 ປະເທດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງຂໍ້ໄດ້ປຽບຂອງການປັບພາກປະຕິບັດໃຫ້ກົມກຽວເປັນເອກະພາບຂອງ MDBs ທີ່ຕິດພັນກັບການຈັດຊື້ ແລະ ພົວພັນ-ຈັດຈ້າງທີ່ປຶກສາ, ADB ຈະແນະນຳຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງທີ່ຄືກັນກັບຂໍ້ປະຕິບັດທີ່ຖືກຮັບຮອງນຳໃຊ້ໂດຍ ທະນາຄານໂລກ ສຳລັບການປະຕິບັດຂໍ້ສະເໜີ, ການຍົກເລີກການກູ້ຢືມ, ການປະກາດກ່ຽວກັບການບໍ່ຖືກເງື່ອນໄຂ, ແລະ ສິດໃນການກວດກາດັ່ງທີ່ກ່າວມາໃນໜ້າກ່ອນໜ້ານີ້. ນອກຈາກນັ້ນ, ADB ຍັງຈະເພີ່ມທາງເລືອກ “ຄຳປະຕິຍານບໍ່ໃຫ້ສິນບິນ” ເຂົ້າໃນແບບຟອມການປະມຸນທີ່ຄ້າຍຄືກັນກັບຂອງ ທະນາຄານໂລກ. ພາຍຫຼັງການຮັບຮອງເອກະສານນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດ

2 R96-112/1: ການສະເໜີຂໍ້ດັດແກ້ໃນ ເອກະສານກູ້ຢືມຂອງທະນາຄານໂລກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນກວ່າເກົ່າໃນການຕ້ານການສໍ້ໂກງ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ທະນາຄານສາກົນເພື່ອການພົ້ນຜູ້ ແລະ ການພັດທະນາ, 23 ກໍລະກົດ 1996.

ບັງຫຼວງໂດຍສະພາອຳນວຍການ, ການປ່ຽນແປງທີ່ມີຜົນນຳໃຊ້ເຫຼົ່ານີ້ກໍຈະໄດ້ນຳເຂົ້າໃນ ຄູ່ມືການຈັດຊື້ຂອງ ADB ແລະ ຄູ່ມືກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ປຶກສາໂດຍ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ແລະ ຜູ້ກູ້ຢືມຂອງຕົນ ແລະ ຍື່ນຕໍ່ສະພາອຳນວຍການ ເພື່ອການອະນຸມັດ. ເນື້ອໃນຂອງການປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ລະບຸໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2. ຄູ່ມືດັ່ງກ່າວນັ້ນແມ່ນຈະ ນຳໃຊ້ຜ່ອມກັບ ຂໍ້ກຳນົດໃນ ລະບຽບການກູ້ຢືມ ຂອງ ADB ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ ADB ຍົກເລີກການກູ້ຢືມ ທີ່ມີຫຼັກຖານ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ການສໍ້ໂກງທີ່ຕິດພັນກັບການໄດ້ສັນຍາທີ່ໄດ້ຮັບທຶນຂອງ ADB.²⁶ ເນື້ອໃນຂອງການປ່ຽນແປງ ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນໄດ້ລະບຸໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3.

61. ນອກຈາກການແນະນຳມາດຕະການໃໝ່ເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ ກໍຍັງຈະນຳໃຊ້ ຄູ່ມືແນະນຳຂອງ ADB ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວຢ່າງ ຫຼື ເຂັ້ມງວດ ແລະ ຢ່າງເປັນລະບົບກວ່າເກົ່າເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສຫຼາຍຂຶ້ນໃນຂະບວນ ການຈັດຊື້. ຈະໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຫຼາຍຂຶ້ນໃນການລົບລ້າງຄວາມຫຼ້າຊ້າ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີຕໍ່ເວລາໃນໄລຍະກ່ອນການຄັດເລືອກ ຕາມຄຸນວຸດທິ, ການປະເມີນເອກະສານການປະມຸນ, ການເຊັນສັນຍາ, ການຊຳລະລ່ວງໜ້າ, ການເລີ່ມໂຄງການ ແລະ ການ ຈ່າຍຕາມຄວາມຄືບໜ້າຕ່າງໆ. ອີກຢ່າງກໍຈະມີການເອົາໃຈໃສ່ໃນການກັ່ນຕອງຈຳນວນແລະຂອບເຂດຂອງການປ່ຽນແປງ ຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນລວມທັງ ການເລີ່ມກວດສອບແບບສຸ່ມ ໂດຍແນໃສ່ຮັບປະກັນຄວາມເໝາະສົມຂອງຂໍ້ສະເໜີດັ່ງກ່າວ. ເມື່ອສັນຍາໄດ້ຮັບທຶນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດໂດຍ ADB, ເອກະສານສັນຍາຕ້ອງລວມຄຳໝາຍໜັ້ນໂດຍຜູ້ຮັບເໝົາ ວ່າຈະບໍ່ມີຄຳທຳນຽມ, ເງິນລາງວັນ, ການສົ່ງເງິນຄືນ, ຂອງຂວັນ, ຄຳນາຍໜ້າ ຫຼື ການຈ່າຍເງິນອື່ນໆທີ່ຕິດພັນກັບຂະບວນ ການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ທີ່ຈະໃຫ້ ຫຼື ຮັບ ນອກຈາກທີ່ລະບຸໃນເອກະສານປະມຸນ.

62. ຕໍ່ກັບ ການດຳເນີນງານ-ແຜນງານ-ໂຄງການຂະແໜງເອກະຊົນຂອງ ADB, ບັນຫາການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງແມ່ນຈະ ກ່ຽວຂ້ອງຫຼາຍທີ່ສຸດ ສຳລັບການສະໜອງທຶນໂຄງການໂຄງລ່າງພື້ນຖານ. ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ເອກະສານກ່ຽວກັບການ ກວດກາການດຳເນີນງານຂອງພາກເອກະຊົນ, ຜູ້ອຸປະຖຳໂຄງການໂຄງລ່າງພື້ນຖານຕ້ອງໄດ້ຖືກຄັດເລືອກໂດຍລັດຖະບານ ດ້ວຍວິທີການທີ່ໂປ່ງໃສ ເຊິ່ງຖ້າເປັນໄປໄດ້ ດ້ວຍການປະມຸນຢ່າງແຂ່ງຂັນ. ຖ້າເປັນໂຄງການທີ່ເຈລະຈາເອົາ, ກໍຕ້ອງ ໄດ້ປະມຸນແບບແຂ່ງຂັນເອົາສຳລັບ ວຽກງານວິສະວະກຳ, ການຈັດຊື້ ແລະ ສັນຍາກໍ່ສ້າງຂອງໂຄງການ.

3. ການປັບປຸງກິດການປະຕິບັດ ແລະ ການສ້າງກົນໄກການລາຍງານ ເອກະລາດພາຍໃນ

63. OGC ໂດຍການປຶກສາຫາລືກັບ ກົມງົບປະມານ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງ (Budget, Personnel and Management Systems Department (BPMSD)) ຂອງ ADB ໄດ້ດັດແກ້ພາກທີ 4 ຂອງ ຄຳສັ່ງເລກທີ 2.02 ເພື່ອຂະຫຍາຍຂອບເຂດເພື່ອໃຫ້ກວມເອົາກິດຈະກຳທຸລະກິດ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງພາກ ເອກະຊົນ, ຜົນປະໂຫຍດດ້ານການເງິນ, ການລົງທຶນແລະກິດຈະກຳການຄ້າກໍຄືການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດ ດ້ານການເງິນ ແລະ ທຸລະກິດ. ຈຸດປະສົງຂອງການດັດແກ້ເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນເພື່ອປ້ອງກັນການເກີດຂໍ້ຂັດແຍ້ງ ຫຼື ເບິ່ງຄືມີຂໍ້ ຂັດແຍ້ງ ລະຫວ່າງ ຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ແລະ ໜ້າທີ່ ກໍຄື ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພະນັກງານ. ໃນວັນທີ 28 ພຶດສະພາ 1998, ຜູ້ບໍລິຫານໄດ້ຮັບຮອງການປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ມາຮອດປັດຈຸບັນ ພາກທີ 4 ກໍໄດ້ກາຍມາເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ທີ່ຮັດກຸມຂອງ ກິດການປະຕິບັດທີ່ນຳໃຊ້ກັບພະນັກງານທຸກໆຄົນຂອງ ADB.

26 OGC. 1986. ລະບຽບການເງິນກຸ້ມຄອງເບ້ຍປຶກກະຕິ. ADB, ມານິລາ. OGC. 1982. ລະບຽບການ ເງິນກູ້ຢືມເສດ. ADB, ມານິລາ.

64. ຈຳເປັນຕ້ອງມີມາດຕະການເພີ່ມຕື່ມເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ ນະໂຍບາຍ ແລະ ຂັ້ນຕອນຂອງ ADB ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ຜິດຕິກຳຜິດກົດໝາຍນັ້ນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍຂອງ MDBs ອື່ນໆ ແລະ ພາກປະຕິບັດ ທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ຄ່ອຍໆປ່ຽນແປງພັດທະນາໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ໃນປັດຈຸບັນ ແມ່ນບໍ່ມີຊ່ອງທາງເອກະລາດໃດໆ ທີ່ສາມາດ ລາຍງານເຫດການສໍ້ລາດບັງຫຼວງເພື່ອໃຫ້ສືບສວນສອບສວນ. ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍນີ້, OGA ເປັນຈຸດພົວພັນຕົ້ນຕໍສໍາລັບ ຂໍ້ກ່າວຫາຂອງການສໍ້ໂກງ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນໂຄງການ ຫຼື ພະນັກງານຂອງ ADB. ໂດຍການປຶກສາຫາລື ກັບ ກົມຍຸດທະສາດ ແລະ ນະໂຍບາຍ (Strategy and Policy Department (SPD)), OGC, BPMSD, COSO, ແລະ ກົມກອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ADB, OGA ຈະພິຈາະນາມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມທີ່ຕ້ອງຮັບຮອງນໍາໃຊ້ ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ ພະນັກງານ ແລະ ໂຄງການ ADB ທັງໝົດປະຕິບັດຕາມມາດຕະການ ປະຕິບັດຫຼັກຈະລິຍະທໍາ ໃນລະດັບສູງທີ່ສຸດ.

65. ໃນກໍລະນີທີ່ພະນັກງານຂອງ ADB ຫຼື ບຸກຄົນພາຍນອກຫາກບໍ່ພໍໃຈກັບ ຜົນການຄົ້ນຄວ້າເບື້ອງຕົ້ນໃນກໍລະນີ ໃດໜຶ່ງ, ເຂົາເຈົ້າກໍຈະສາມາດຍົກຂຶ້ນຕໍ່ຜູ້ບໍລິຫານ ທີ່ຈະສາມາດກຳນົດວ່າຄວນສົ່ງຄະດີຄືນໃຫ້ OGA ກວດກາຕື່ມ, ສົ່ງໃຫ້ຜູ້ສືບສວນສອບສວນເອກະລາດ ຫຼື ບໍລິສັດກວດສອບ ຫຼື ບໍ່ນໍາໄປສືບສວນຕໍ່ຖ້າບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນ. ມີກໍລະນີຍ່ອຍ ອື່ນໆທີ່ອາດຖືກເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໂດຍຄະນະກຳມະການກວດສອບ ຖ້າຄົບບັນທັດຖານການກວດສອບທີ່ ລະບຸໃນ ເອກະສານການສ້າງຕັ້ງຝ່າຍກວດກາ ແລະ ຂັ້ນການການກວດກາ ທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ ໂດຍຄະນະກຳມະການ ກວດສອບໃນວັນທີ 9 ຕຸລາ 1996.²⁷

4. ການປັບປຸງຄຸນນະພາບການຄຸ້ມຄອງ

66. ADB ຈະປະຕິບັດຫຼາຍມາດຕະການເພື່ອຍົກລະດັບຄຸນນະພາບຂອງການຕິດຕາມ ແລະ ກວດສອບໂຄງການ. ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ຈະປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນໂດຍລວມຂອງໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບທຶນໂດຍ ADB ອັນຈະ ຮັບປະກັນຄວາມຊື່ສັດສຸດຈະຫຼົດຂອງການດຳເນີນງານ-ໂຄງການ-ແຜນງານຂອງ ADB ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຕື່ມໃນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ຜິດຕິກຳຜິດກົດໝາຍ ແລະ ກວດພົບງ່າຍຂຶ້ນຖ້າຫາກມັນເກີດຂຶ້ນ.

67. ຄວາມອາດສາມາດຂອງ OGA ຈະຖືກຍົກລະດັບໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ສາມາດ ແກ້ໄຂບັນຫາການສໍ້ລາດ ບັງຫຼວງຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ຈະມີການຝຶກອົບຮົມພິເສດໃນນິຕິສາດການບັນຊີ ແລະ ເຕັກນິກການສືບສວນສອບສວນ ອື່ນໆ ພ້ອມທັງຂະຫຍາຍການຝຶກອົບຮົມດັ່ງກ່າວໃຫ້ແກ່ນັກວິເຄາະດ້ານການເງິນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ອື່ນໆ. ຈະມີການຈັດຈ້າງພະນັກງານເພີ່ມຕື່ມທີ່ມີທັກສະສະເພາະໃນຂົງເຂດວຽກງານເຫຼົ່ານີ້. OGA ກໍຈະສືບຕໍ່ວຽກງານ ໃນການເຊື່ອມສານ-ຄັດຈ້ອນຂັ້ນຕອນການເຮັດວຽກພາຍໃນເພື່ອໃຫ້ມີແຫຼ່ງທຶນ-ຊັບພະຍາກອນຫຼາຍຂຶ້ນສໍາລັບການກວດ ສອບຂົງເຂດວຽກງານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບສູງ. OGA ຈະອຸທິດເວລາຫຼາຍຂຶ້ນໃນການດຳເນີນການກວດສອບ ກິດຈະກຳການຈັດຊື້ຂອງໂຄງການ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນ ແລະ ກວດຈັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ປະເພດການສໍ້ໂກງ ອື່ນໆ. ໂດຍການປະສານສົມທົບກັບ ສະຖາບັນການກວດສອບສູງສຸດໃນ DMCs ຂອງ ADB, OGA ຍັງຈະເລີ່ມດຳເນີນ ການກວດສອບໂຄງການຂອງ ADB ແບບສຸ່ມ ເພື່ອຕິດຕາມການປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດດ້ານການເງິນ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າ ຂອງວຽກງານຕົວຈິງຂອງໂຄງການ. OGA ຈະຮັດແໜ້ນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກັບສະຖາບັນການກວດສອບສູງສຸດໃນ

27 ເອກະສານ R22S-9S, ການສ້າງຕັ້ງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບການກວດສອບ. 10 ພະຈິກ. ຍ້ອນວ່າການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນຫຼາຍຂົງເຂດທີ່ມີແນວໂນ້ມເກີດຂຶ້ນນັ້ນ (ເຊັ່ນການຈັດຊື້ ຫຼື ການຄັດເລືອກທີ່ປຶກສາ) ນອກເໜືອພາລະບົດບາດຂອງຄະນະກຳມະການກວດກາຂອງ ADB, ພະນັກງານຈຶ່ງຄາດການວ່າ ຈະມີຂໍ້ກ່າວຫາກໍລະນີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງສ່ວນ ໜ້ອຍທີ່ຈະຖືກຍົກຂຶ້ນຕໍ່ຄະນະກຳມະການ.

ADB DMCs, ແລະ ໂດຍການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບກົມກອງອື່ນໆຂອງ ADB, OGA ຈະມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການໃນການປັບປຸງຄວາມອາດສາມາດໃນການກວດສອບຂອງສະຖາບັນດັ່ງກ່າວ. OGA ຍັງຈະພິຈາລະນາວິທີທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ບົດລາຍງານການກວດສອບເຂົ້າເຖິງ ແລະ ເຂົ້າໃຈງ່າຍກວ່າເກົ່າ. ຫຼັງຈາກປິທໍາອິດກໍຈະມີການປະເມີນປະສິດຕິຜົນຂອງມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ ແລ້ວຈະມີການພິຈາລະນະຂັ້ນຕອນເພີ່ມຕື່ມຕາມຄວາມຈໍາເປັນ.

68. ໃນບໍລິບົດຂອງຄໍາແນະນໍາຂອງຄະນະສະເພາະກົດເມື່ອການປັບປຸງຄຸນນະພາບໂຄງການ ແມ່ນໄດ້ມີແຫຼ່ງທຶນ-ຊັບພະຍາກອນຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອປັບປຸງຄວາມຖີ່, ໄລຍະ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຄະນະລົງກວດກາການບໍລິຫານໂຄງການ.²⁸ ຈະໄດ້ມີການເອົາໃຈໃສ່ເພີ່ມຕື່ມເພື່ອຂະຫຍາຍຄວາມຊໍານິຊໍານານດ້ານເຕັກນິກຂອງຄະນະລົງກວດກາເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ພະນັກງານທີ່ມີຄຸນວຸດທິເໝາະສົມໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂດຍສະເພາະໃນຂົງເຂດດ້ານການເງິນ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ດ້ານນະໂຍບາຍ. ເຖິງແມ່ນວ່າການຍົກລະດັບຄຸນນະພາບການຄຸ້ມຄອງທຸກໆໂຄງການຢ່າງທົ່ວເຖິງນັ້ນຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ກໍຕາມ, ແຕ່ກໍຈະມີການເພີ່ມແຫຼ່ງທຶນ-ຊັບພະຍາກອນເພີ່ມຕື່ມໃສ່ການຍົກລະດັບການຄຸ້ມຄອງໂຄງການທີ່ມີຄວາມສ່ຽງເປັນພິເສດ ແລະ ເພື່ອລິເລີ່ມແຜນງານການກວດສອບແບບສຸ່ມເພື່ອຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ.²⁹

69. ພາກຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນ ຄູ່ມືແນະນໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ແລະ ປຶ້ມຄູ່ມືການເບີກຈ່າຍເງິນກູ້ ແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການທົບທວນເພື່ອກໍານົດໃຫ້ ອົງການຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຈັດຈ້າງນັກບັນຊີທີ່ມີຄຸນວຸດທິ ແລະ ການວາງລະບົບການຄວບຄຸມພາຍໃນ ແລະ ລະບົບບັນຊີທີ່ເຂັ້ມແຂງສໍາລັບໂຄງການກ່ອນທີ່ຈະສາມາດເບີກຈ່າຍເງິນກູ້. ການອອກແບບ ແລະ ນໍາໃຊ້ຕົວຊີ້ວັດດ້ານປະສິດຕິພາບກໍຈະຖືກພິຈາລະນະເພື່ອເອົາມາຕິດຕາມ ຄວາມຄືບໜ້າດ້ານການເງິນ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າວຽກງານຕົວຈິງໃນແຕ່ລະໄຕມາດ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຜົນງານດ້ານປະສິດຕິພາບທີ່ບັນລຸໄດ້ໃນຕົວຈິງ ແລະ ທີ່ຄາດໝາຍໄວ້ກໍຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍິ່ງຍິນດ້ວຍເຫດຜົນ. ຄຸນນະພາບຂອງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງຜູ້ບໍລິຫານຂອງ ADB ກໍຈະໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຈັດການໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນທີ່ທັນການເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕິດຕາມຂະບວນການດໍາເນີນການຂອງໂຄງການ, ການບໍລິຫານເງິນກູ້ ແລະ ສະຖານະການນໍາໃຊ້ງົບປະມານຂອງຄະນະລົງກວດກາໂຄງການ.

70. ເມື່ອມີຫຼັກຖານທີ່ຊ່ວນເຊື່ອ ວ່າໄດ້ມີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ກິດຈະກຳທີ່ຜິດກົດໝາຍທີ່ໄດ້ທ່ວງດຶງປະສິດຕິຜົນຂອງໂຄງການ ADB ຫຼື ໄດ້ຫຼຸດອັດຕາຜົນຕອບແທນ, ບັນຫານີ້ກໍຄວນບັນທຶກເຂົ້າຢ່າງຈະແຈ້ງໃນເອກະສານຂອງ ADB ລວມທັງ ບົດລາຍງານການຕິດຕາມຊື້ນໍາໂຄງການ, ບົດລາຍງານສໍາເລັດໂຄງການ, ບົດລາຍງານການກວດສອບຜົນງານໂຄງການ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດພິຈາລະນາວິທີທາງແກ້ໄຂທີ່ເໝາະສົມ. ຜູ້ຈັດການ ແລະ ພະນັກງານຄວນຫຼີກເວັ້ນການນໍາໃຊ້ພາສາທາງອ້ອມ ຫຼື ເຂົ້າໃຈຍາກ ເຊິ່ງອາດເຮັດໃຫ້ລັກສະນະແທ້ຈິງຂອງບັນຫາຄຸມເຄືອ.³⁰

28 ADB. 1995. *ບົດລາຍງານຂອງຄະນະສະເພາະກົດກ່ຽວກັບ ການປັບປຸງຄຸນນະພາບໂຄງການ*. ມານິລາ, ໜ້າທີ 22-26.
29 ຈະມີການອອກຄູ່ມືແນະນໍາເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍດ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ. ກ່ອນທີ່ຈະອອກຄູ່ມືແນະນໍາດັ່ງກ່າວ, ພະນັກງານຈະສັງເກດວ່າ ຈະສາມາດ ເຊື່ອມສານຄັດຈ້ອນ ການດໍາເນີນງານ-ໂຄງການ-ແຜນງານຂອງ ADB ໃຫ້ສະດວກວ່ອງໄວແນວໃດ ແລະ ຈະສາມາດແນະນໍາ ມາດຕະການທີ່ປະຢັດຕົ້ນທຶນ-ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍແນວໃດເພື່ອຮັດແຫ້ມຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາໂຄງການ.
30 ສໍາລັບຕົວຢ່າງໃນເອກະສານຂອງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ກ່ຽວກັບວິທີການແກ້ໄຂການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຢ່າງກົງໄປກົງມາ ແຕ່ແບບມີການທູດ, ເບິ່ງ ຫ້ອງການປະເມີນຜົນຫຼັງສໍາເລັດໂຄງການ-ແຜນງານ. 1997. *ການສຶກສາພິເສດກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການພົວພັນ-ນໍາໃຊ້ທີ່ບຶກສາໃນໂຄງການກູ້ຢືມຂອງທະນາຄານແລະຜົນກະທົບຕໍ່ຜົນງານຂອງໂຄງການ*. ADB, ມານິລາ.

5. ການເພີ່ມການຮັບຮູ້ຂອງພະນັກງານ

71. ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ຈະຂາດປະສິດຕິຜົນຖ້າວ່າພະນັກງານຂອງ ADB ຫາກບໍ່ລົງເຄີຍກັບຂໍ້ກຳນົດໃນນະໂຍບາຍ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ກົດການປະຕິບັດຂອງ ADB ຫຼື ຂາດຕົກບົກຜ່ອງ-ບໍ່ລະມັດລະວັງໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງຕົນ. ໃນຂະນະທີ່ນະໂຍບາຍບໍ່ໄດ້ມີວັດຖຸປະສົງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພະນັກງານ ADB ກາຍເປັນ “ຕໍາຫຼວດ,” ຫຼື ເຮັດໃຫ້ ຈຸດປະສົງຂອງການຫຼຸດຜ່ອນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງສຳຄັນກວ່າເປົ້າໝາຍການພັດທະນາອື່ນໆ, ແຕ່ວ່າ ທຸກໆກົມກອງ ແລະ ພະນັກງານຂອງ ADB ກໍ່ມີພັນທະທີ່ສົມເຫດສົມຜົນເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຊື່ສັດ ໃນການດຳເນີນງານ-ໂຄງການ- ແຜນງານຂອງ ADB ພາຍໃນຂົງເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ. ພະນັກງານຂອງ ADB ຈະຕ້ອງສ້າງຄວາມລັງເຄີຍກັບ ເນື້ອໃນຂອງນະໂຍບາຍສະບັບນີ້ ແລະ ຄູ່ມືແນະນຳພະນັກງານ ແລະ ພ້ອມທີ່ຈະຮັບມືຢ່າງຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ.

72. ຄວາມຊື່ສັດບໍລິສຸດໃຈຂອງພະນັກງານ ADB ແມ່ນຊັບສິນທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງສະຖາບັນ ແລະ ພະນັກງານທີ່ລະເມີດ ກົດການປະຕິບັດ ຫຼື ຄູ່ມືແນະນຳອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ADB ຕ້ອງຖືກດຳເນີນການຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ຂໍ້ກ່າວຫາກ່ຽວກັບ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ຜິດກຳເນີດກົດໝາຍຂອງພະນັກງານ ADB ຈະໄດ້ຍົກຂຶ້ນເຖິງ OGA, ເຊິ່ງຮ່ວມກັບກົມກອງ ຂອງ ADB ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະລະບຸຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງຂໍ້ກ່າວຫາ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນໃນການສືບສວນສອບສວນຕົວ. ຂໍ້ກ່າວຫາທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືຈະໄດ້ຮັບການສືບສວນສອບສວນຢ່າງວ່ອງໄວ, ລະອຽດ ແລະ ເປັນ ຄວາມລັບໂດຍ OGA ແລະ BPMSD, ເຊິ່ງຈະສາມາດນຳໃຊ້ຊ່ຽວຊານເພີ່ມຕື່ມພາຍໃນ ຫຼື ພາຍນອກ ADB ຕາມຄວາມຈຳເປັນ. ໂດຍສອດຄ່ອງ ກັບຂັ້ນຕອນດ້ານວິໄນທີ່ກຳນົດໃນຄຳສັ່ງການບໍຫານເລກທີ 2.04, ພະນັກງານທີ່ມີຜິດກຳເນີດຈະຕ້ອງຖືກລົງໂທດ ລວມທັງ ການມອບໝາຍໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຄືນໃໝ່, ການຖອນ ຫຼື ຫຼຸດຊັ້ນຕຳແໜ່ງ, ໂຈະການຈ້າງງານໂດຍບໍ່ໄດ້ ຮັບຄ່າຈ້າງ, ການຊົດເຊີຍ ຫຼື ບໍ່ຮັບຄ່າຈ້າງງານ, ການຍົກເລີກການຈ້າງງານ ແລະ ການປົດປ່ອຍຈາກໜ້າວຽກໂດຍລວມ.³¹ ການລົງໂທດເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຈະນຳໃຊ້ຢ່າງສະເໝີພາບກັນ ບໍ່ວ່າຈະໃນກໍລະນີທີ່ພະນັກງານເຮັດໃຫ້ຕົນຮັ່ງມືຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຜິດກົດໝາຍ ແລະ /ຫຼື ຜູ້ທີ່ໃກ້ຊິດຕົນ ແລະ ໃນກໍລະນີທີ່ຕົນຊ້ຳນຳໃຫ້ຄົນອື່ນເຮັດ.

73. ເພື່ອເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້-ຈິດສຳນຶກຂອງພະນັກງານ, SPD, OGC, OGA, ແລະ BPMSD ຈະປະສານງານກັນ ເພື່ອສ້າງ ແລະ ຈັດການຝຶກອົບຮົມພາຍໃນ ເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບ ນະໂຍບາຍຂອງ ADB ແລະ ເພື່ອແກ້ໄຂ ແລະ ຫາທາງເລືອກໃນການສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມຂອງ ລັດຖະບານໃນ DMC, ຜູ້ສະໜອງ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ ໃນການຕໍ່ສູ້ກັບການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ.

31 ພາກ 5 ຂອງຄຳສັ່ງດ້ານການບໍລິຫານ ເລກທີ 2.04 ລະບຸ ຂັ້ນຕອນການອຸທອນ ຕໍ່ ຄະນະກຳມະການອຸທອນ ແລະ ສຸດທ້າຍຕໍ່ ສານຂັ້ນບໍລິຫານ (Administrative Tribunal).

VI. ສະຫຼຸບ ແລະ ຄໍາແນະນໍາ

74. ເອກະສານສະບັບນີ້ແນະນໍາມາດຕະການທີ່ເປັນຮູບປະທໍາຈໍານວນໜຶ່ງເພື່ອສ້າງນະໂຍບາຍຕໍາການສໍ້ລາບັງຫຼວງຂອງ ADB. ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສາມາດແບ່ງອອກເປັນ 3 ປະເດັນຄື: ການທົບທວນນະໂຍບາຍ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແນະນໍາພະນັກງານຂອງ ADB, ແຜນງານໃໝ່ ແລະ ແຜນງານລິເລີ່ມດ້ານການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ, ແລະ ການປ່ຽນແປງການບໍລິຫານພາຍໃນ.

75. ຄໍາແນະນໍາດ້ານນະໂຍບາຍຕໍ່ໄປນີ້ ແມ່ນໄດ້ຍື່ນຕໍ່ສະພາຜູ້ອໍານວຍການເພື່ອຝຶກລະນາ ແລະ ອະນຸມັດ:

(i) ຮັບຮອງນໍາໃຊ້ວິທີການຕ່າງໆ ແລະ ຄໍາແນະນໍາທີ່ລະບຸໃນເອກະສານສະບັບນີ້ໃຫ້ເປັນ ນະໂຍບາຍ ແລະ ທິດຊື່ນໍາຂອງຜູ້ບໍລິຫານ ໃນຮູບແບບ ຄໍາສັ່ງແນະນໍາພະນັກງານ.

(ii) ອະນຸມັດການທົບທວນປັບປຸງຕ່າງໆໃນ ຄຸ້ມຄອງຂອງ ADB ສໍາລັບການຈັດຊື້ ແລະ ການນໍາໃຊ້ທີ່ປຶກສາກໍ່ຄື ຂໍ້ສະເໜີຕັດແກ້ລະບຽບການເງິນກູ້ດອກເບ້ຍປົກກະຕິ ແລະ ແບບພິເສດຂອງ ADB ຕາມທີ່ກຳນົດໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2 ແລະ 3.

(iii) ຝຶກລະນະການປ່ຽນແປງເພີ່ມຕື່ມໃນ ຄໍາສັ່ງແນະນໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ແລະ ປຶ້ມຄຸ້ມຄອງເບີກຈ່າຍເງິນກູ້ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຄວບຄຸມດ້ານການເງິນ ແລະ ປັບປຸງເງື່ອນໄຂຈໍາເປັນດ້ານການລາຍງານຕ່າງໆ.

76. ເອກະສານສະບັບນີ້ ແນະນໍາການປ່ຽນແປງຕໍ່ໄປນີ້ ໃນການຄຸ້ມຄອງແຜນງານ ແລະ ໂຄງການຂອງ ADB:

(i) ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍການການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງ ADB ກ່ຽວກັບບັນຫາການປົກຄອງ ແລະ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໂດຍເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດໃສ່ການສົ່ງເສີມການປົດປ່ອຍຕະຫຼາດເສລີ ແລະ ການປະຕິຮູບການບໍລິຫານລັດ.

- (ii) ເອົາໃຈໃສ່ຫຼາຍຂຶ້ນໃນການເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງສະຖາບັນຫຼັກໆເພື່ອຂັບເຄື່ອນຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວມຮັບຜິດຊອບ-ຄວາມເປັນເຈົ້າການໃຫ້ກ້າວໜ້າຢູ່ໃນ DMCs (ເຊັ່ນ ອົງການກວດສອບຂັ້ນສູງສຸດ, ໜ່ວຍງານຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ, ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງລະບຽບການ, ຫ້ອງການກວດສອບເອກະລາດ, ອື່ນໆ) ເພື່ອໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວຽກງານລວມໃນດ້ານການປົກຄອງ ແລະ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງ ADB.
- (iii) ຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ສະໜັບສະໜູນແຜນງານລິເລີ່ມ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າພາກພື້ນ ກ່ຽວກັບການຂັບເຄື່ອນຄວາມຮັບຜິດຊອບ-ຄວາມເປັນເຈົ້າການ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສໃຫ້ມີຄວາມຄົບຖ້ວນຢູ່ໃນ ພາກພື້ນອາຊີປາຊີຟິກຜ່ານ ກອງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ (TA).
- (iv) ຍົກລະດັບຄຸນນະພາບຂອງການຕິດຕາມຊຶ້ນຳ ໃນໄລຍະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ແລະ ປັບປຸງຄວາມເຂັ້ມ ແຂງຂອງ ຄະນະລົງຢ້ຽມຢາມກວດກາໂຄງການ ໂດຍເນັ້ນໜັກໂຄງການທີ່ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ສຸດ.
- (v) ພັດທະນາກອງປະຊຸມ, ສຳມະນາຝຶກອົບຮົມຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບ ນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB ແລະ ວິທີການເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານມີຄວາມຊື່ສັດບໍລິສຸດໃຈທີ່ສຸດພາຍໃນ ການດຳເນີນງານ-ແຜນງານ-ໂຄງການຂອງ ADB ແລະ ວຽກງານຮ່ວມມືກັບ DMCs.
- (vi) ຝຶກເຜີຍແຜ່ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເປັນແຜ່ນພິບ ແລະ ຮູບແບບເອກະສານອື່ນໆ ທີ່ອະທິບາຍນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງ ADB.

77. ສຸດທ້າຍນີ້, ເອກະສານສັບບັບນີ້ ແນະນຳ ການປ່ຽນແປງດ້ານການບໍລິຫານໃນ ການດຳເນີນງານ-ແຜນງານໂຄງການຂອງ ADB ໃນຂັ້ນກົມ/ຫ້ອງການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- (i) ບັງຄັບໃຊ້ຄູ່ມືການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງທີ່ໃຊ້ໃນປັດຈຸບັນຢ່າງຕັ້ງໜ້າເຂັ້ມງວດກວ່າເກົ່າເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຄວາມຫຼ້າຊ້າ, ການຕໍ່ເວລາ ແລະ ການປ່ຽນແປງຄຳສັ່ງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ.
- (ii) ມອບໜ້າ OGA ໃຫ້ເປັນຈຸດພົວພັນຕົ້ນຕໍສຳລັບຂໍ້ກ່າວຫາກ່ຽວກັບເຫດການໆສໍ້ລາດບັງຫຼວງໃນໂຄງການແລະ ພະນັກງານຂອງ ADB, ແລະ ແນະນຳໃຫ້ OGA ຄົ້ນຄວ້າຂັ້ນຕອນທີ່ເໝາະສົມເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນໂດຍການປຶກສາຫາລືກັບ ກົມກອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ADB.
- (iii) ໂດຍການປຶກສາຫາລືກັບ BPMSD, ຝຶກລະນາເພີ່ມເຕີມຈຳນວນພະນັກງານຂອງ OGA ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຕົນສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍນີ້ຢ່າງເຕັມທີ່.
- (iv) ໂດຍການປຶກສາຫາລືກັບ BPMSD ແລະ COSO, ໃຫ້ຝຶກລະນາວິທີການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາໂຄງການແບບປະຢັດ-ຫຼຸດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ຝຶກລະນາວ່າຕ້ອງການແຫຼ່ງທຶນ-ຊັບພະຍາກອນເພີ່ມເຕີມໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່.

(v) ຊຶ່ງນຳ OGA ແລະ BPMSD ເພື່ອປະສານສົມທົບກັນໃນການສະໜອງການຝຶກອົບຮົມດ້ານນິຕິສາດການບັນຊີ ແລະ ເຕັກນິກ ການສືບສວນສອບສວນອື່ນໆ ໃຫ້ແກ່ ພະນັກງານ OGA, ນັກວິເຄາະດ້ານການເງິນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທີ່ຄັດເລືອກ.

(vi) ຊຶ່ງນຳໃຫ້ OGC ແລະ BPMSD ດຳເນີນການສຳມະນາ ແລະ/ຫຼື ກິດຈະກຳໃຫ້ຂໍ້ມູນອື່ນໆເປັນຫຼາຍໆຊຸດ ເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານຂອງ ADB ຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບ ການທົບທວນຕ່າງໆຕໍ່ ຄຳສັ່ງດ້ານການບໍລິຫານເລກທີ 2.02; ພາກທີ 4 ກ່ຽວກັບ ກິດການປະຕິບັດຂອງພະນັກງານ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງໂດຍຜູ້ບໍລິຫານໃນວັນທີ 28 ພຶດສະພາ 1998.

78. ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ປະສານຄວາມພະຍາຍາມຂອງ ADB ໃນແຜນງານລິເລີ່ມ ແລະ ແຜນງານຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ກົມ ແລະ ຫ້ອງການກ່ຽວຂ້ອງຈະໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ ສະໜອງຂອບດ້ານນິຕິກຳ ແລະ ປະເດັນດ້ານກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂົງເຂດວຽກງານອື່ນໆໃຫ້ແກ່ SPD, OGA, ແລະ OGC ພ້ອມທັງການຕີລາຄາວິທີການຕ່າງໆທີ່ຕົນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດໃນນະໂຍບາຍນີ້.

79. ພາຍຫຼັງທີ່ສະພາຜູ້ອຳນວຍການອະນຸມັດ ນະໂຍບາຍການດຳເນີນງານກ່ຽວກັບບັນຫາຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ກໍຈະມີການຢາຍເອກະສານຂອງສະພາຜູ້ອຳນວຍການໃນໄວໆນີ້ ເພື່ອ ວິເຄາະປະສິບການຂອງ ADB ກ່ຽວກັບ ນະໂຍບາຍຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ແນະນຳການປ່ຽນແປງດັດແກ້ຕ່າງໆໃນວິທີການດຳເນີນງານຕາມຄວາມຈຳເປັນແລະການຊີ້ແຈງງົບປະມານສະເພາະກວ່າເກົ່າ ແລະ ຜົນໃນດ້ານແຫຼ່ງທຶນ-ຊັບພະຍາກອນອື່ນໆ.

VII. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ

- 1 ການແຕກຍ່ອຍ ແຜນງານລິເລີ່ມດ້ານການປົກຄອງ ແລະ ການສ້າງ
ຄວາມອາດສາມາດ ພ້ອມອີງປະກອບດ້ານການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ 39
- 2 ສະເໜີການທົບທວນ ຄຸ້ມຄອງແນະນຳຂອງ ADB ສຳລັບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ
ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ 41
- 3 ສະເໜີການດັດແກ້ ລະບຽບການຂອງການກູ້ຢືມດອກເບ້ຍປົກກະຕິ ແລະ ພິເສດ 43

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1, ໜ້າທີ 1

ການແຕກຍ່ອຍ ແຜນງານລິເລີ່ມດ້ານການປົກຄອງ ແລະ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ພ້ອມອົງປະກອບດ້ານການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ

ອົງການເປົ້າໝາຍ	ປະເພດໜ້າວຽກ-ກິດຈະກຳ	ຕົວຢ່າງ
<p>ຂະແໜງບໍລິຫານສູງສຸດ ກຳມາທິການບໍລິການພົນລະເຮືອນ</p> <p>ກະຊວງການເງິນ/ກະຊວງພັດທະນາ</p> <p>ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ກົມກອງຂັ້ນ ບໍລິຫານສູງສຸດຕ່າງໆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ທົບທວນການຈ່າຍເງິນເດືອນ-ຄ່າຈ້າງ ແລະ ຜົນຕອບແທນຕ່າງໆ ເພື່ອ ຮັບປະກັນໃຫ້ສາມາດທຽບເທົ່າກັບ ໂອກາດທາງເລືອກບ່ອນຈ້າງງານອື່ນໆ • ເພີ່ມມາດຕະການການຕິດຕາມ ແລະ ຄວບຄຸມໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ • ພັດທະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຢ່າງ ກວ້າງຂວາງ ກົດຫຼັກຈະລິຍະທຳຂອງ ການບໍລິການພົນລະເຮືອນ • ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ ການຄວບຄຸມຂອງຜູ້ບໍລິການ ແລະ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ • ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຕິດຕາມ ແລະ ຄວບຄຸມລາຍຈ່າຍງົບປະມານ • ສະໜັບສະໜູນການເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມ ແຂງຂອງ ຄຸ້ມຄອງນຳການຈັດຊື້ • ເຊື່ອມສານຄັດຈ້ອນ ແລະ ປັບໂຄງ ສ້າງຄືນໃໝ່ ຂອງຂະບວນການດຳເນີນ ທຸລະກິດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນໂອກາດໃນ ການຈ່າຍເງິນຄ່າເລັ່ງລັດຂັ້ນຕອນ • ນຳໃຊ້ມາດຕະການທີ່ເຮັດໃຫ້ ການພົວພັນລະຫວ່າງອົງການ / ພົນລະເມືອງມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ງ່າຍຂຶ້ນ ຜ່ານການນຳໃຊ້ບັດຊື່, ຂໍ້ ກຳນົດດ້ານເອກະສານ, ການຕິດຕາມ ຕາຕະລາງຄ່າທຳນຽມຂຶ້ນ, ອື່ນໆ. 	<p>TA 2616 ໃຫ້ແກ່ ສຣີລັງກາ ເພື່ອການ ປະຕິຮູບພາກລັດ</p> <p>TA 2538 ການປັບປຸງ ການຄຸ້ມຄອງ ແຜນງົບປະມານຢູ່ໃນ ມາຍໂຄຣນີເຊຍ</p> <p>ເງິນກູ້ 1506 ສຳລັບແຜນງານຄຸ້ມຄອງ ຊັບພະຍາກອນພາກລັດຂອງ ກູຈາຣັດ ອິນເດຍ</p> <p>TA 2701 ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ສະຖາບັນຂອງ ຫ້ອງການປະເມີນການ ຈັດຊື້ແຫ່ງຊາດຢູ່ຫວຽດນາມ</p> <p>TA 2186 ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ກອບນິຕິກຳເພື່ອອົງການຄຸ້ມຄອງພາສີ ຢູ່ສາທາລະນະລັດປະຊາຊົນ ຈີນ</p> <p>TA 2459 ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າໃຫ້ແກ່ ເນປານ ເພື່ອການຍົກສູງປະສິດຕິພາບ ການດຳເນີນງານພາສີ</p>

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1, ໜ້າທີ 2

ອົງການເປົ້າໝາຍ	ປະເພດໜ້າວຽກ-ກິດຈະກຳ	ຕົວຢ່າງ
<p>ຂະແໜງກິດໜາຍ ອົງການກວດສອບສູງສຸດ</p> <p>ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າຂອງສະພາ</p> <p>ຫ້ອງການກວດສອບລັດ ເອກະລາດ, ອື່ນໆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ຄວາມເອກະລາດຂອງ ອົງການກວດສອບສູງສຸດ • ເພີ່ມຄວາມສາມາດຂອງສະພາໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ຕິດຕາມກວດກາເອກະລາດ • ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການເຂົ້າເຖິງຂັ້ນຕອນການແກ້ໄຂ ການຮ້ອງຮຽນຄຳຮ້ອງທຸກເອກະລາດຂອງພົນລະເມືອງ 	<p>RETA 5688 ແຜນງານຝຶກອົບຮົມການກວດສອບໄລຍະຍາວ ສຳລັບສະມາຊິກຂອງ ສະຖາບັນກວດສອບສູງສຸດອາຊີ</p> <p>TA 2463 ເພື່ອການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານສະຖາບັນຂອງຫ້ອງການກວດສອບໃນ ໝູ່ເກາະພິຈິ</p> <p>ຄວາມພະຍາຍາມຂອງ USAID/CRS ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງສະພາໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນເສດຖະກິດຫັນປ່ຽນ</p> <p>TA 2599 ການຈັດຕັ້ງການປະຕິຮູບການບໍລິການພົນລະເຮືອນ ຂອງໂຄງການ UNDP ຢູ່ມາໂຊອາຍແລນ ກ່ຽວກັບການປະສານງານນະໂຍບາຍ ແລະ ການປົກຄອງຢູ່ປາຊີຟິກໃຕ້</p>
<p>ຂະແໜງຍຸຕິທຳ ຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນຄະດີດ້ານຍຸຕິທຳທີ່ຄ້າງຕັດສິນ-ດຳເນີນການ</p> <p>ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນຫຼັກ: ຂະແໜງຍຸຕິທຳ ແລະ ກະຊວງຍຸຕິທຳ</p> <p>ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນສຳຮອງ: ໂຮງຮຽນກິດໜາຍ ແລະ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກິດໜາຍທ້ອງຖິ່ນ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ພັດທະນາກົນໄກ ທາງເລືອກເພື່ອການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ້ງ • ສະໜັບສະໜູນການສຶກສາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງ ຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ທະນາຍ ຄວາມ • ແນະນຳ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງສານ ແລະ ລະບົບຂໍ້ມູນທີ່ປັບປຸງໃໝ່ເລື້ອຍໆ 	<p>TA 2521 ເພື່ອວິທີທາງເລືອກໃນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ້ງຢູ່ ອິນເດຍ</p> <p>TA 2727 ການປັບປຸງໂຄງສ້າງຄືນໃໝ່ ແລະ ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງກະຊວງຍຸຕິທຳໃນ ມົງໂກລີ</p>
<p>ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ສະພາທຸລະກິດ-ລັດຖະບານ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ສະໜອງຊ່ອງທາງໃນການປະກອບຄວາມຄິດເຫັນ-ຄຳຕຳນິຕິຊົມລະຫວ່າງທຸລະກິດ ແລະ ລັດຖະບານກ່ຽວກັບປະເດັນການປົກຄອງທີ່ດີທົ່ວໄປ. 	

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2, ໜ້າທີ 1

ສະເໜີການທົບທວນ ຄຸ້ມແນະນຳຂອງ ADB ສຳລັບການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບ ການຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ¹

ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງທ່ວງທັນກັບ ພາກປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດຂອງທະນາຄານພັດທະນາຫຼາຍຝ່າຍ, ສະນັ້ນຈຶ່ງຈະໄດ້ດັດແກ້ ພາກທີ 2.14, 2.15, ແລະ 2.16 ຂອງ ຄຸ້ມແນະນຳການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ຂອງ ADB ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

ການສໍ້ໂກງ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ

2.14 ເປັນນະໂຍບາຍຂອງ ADB ທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ກູ້ຢືມ (ລວມທັງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກເງິນກູ້ຂອງ ADB), ພ້ອມທັງຜູ້ປະມຸນ/ຜູ້ສະໜອງ/ຜູ້ຮັບເໝົາພາຍໃຕ້ສັນຍາທີ່ໄດ້ຮັບທຶນຈາກ ADB ໃຫ້ປະຕິບັດມາດຕະຖານດ້ານຈະລິຍະ ທຳໃນລະດັບສູງທີ່ສຸດ ໃນໄລຍະການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາດັ່ງກ່າວ. ໂດຍອີງຕາມນະໂຍບາຍນີ້, ADB:

(a) ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງນະໂຍບາຍນີ້, ADB ຈະນິຍາມຄຳສັບຂ້າງລຸ່ມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

(i) “ການປະຕິບັດທີ່ເປັນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ” ໝາຍເຖິງພຶດຕິກຳໃນສ່ວນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຕົນ ແລະ/ຫຼື ຄົນໃກ້ຊິດຕົນຮັ່ງມີດ້ວຍວິທີທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ຜິດກົດໝາຍ ໂດຍການສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ ຕຳແໜ່ງຂອງຕົນເອງດ້ວຍການ ສະເໜີ, ໃຫ້, ຮັບ ຫຼື ຮຽກຮ້ອງ-ທວງຖາມເອົາສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າ ເພື່ອໃຫ້ມີ ອິດທິຜົນ-ມິຜົນຕໍ່ ການກະທຳຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນຂະບວນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ຫຼື ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ; ແລະ

(ii) “ການປະຕິບັດທີ່ເປັນການສໍ້ໂກງ” ໝາຍເຖິງການໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ເປັນຈິງ ເພື່ອໃຫ້ມິຜົນ-ອິດທິຜົນຕໍ່ຂະບວນ ການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ ທີ່ມິຜົນເສຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ກູ້ຢືມ ແລະ ລວມໄປເຖິງການສົມຮູ້ ຮ່ວມຄິດຂອງຜູ້ປະມຸນ (ກ່ອນ ຫຼື ຫຼັງຍື່ນການປະມຸນ) ເພື່ອເປັນການກຳນົດລາຄາທີ່ຜິວເຜີນ, ໃນລະດັບທີ່ບໍ່ ແຂ່ງຂັນ ແລະ ກົດກັນບໍ່ໃຫ້ຜູ້ກູ້ຢືມໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ສົມຄວນຈະໄດ້ຈາກການແຂ່ງຂັນແບບເປີດກວ້າງ ແລະ ເສລີ;

(b) ຈະປະຕິເສດເຊັນສັນຍາກັບຜູ້ປະມຸນທີ່ຖືກຄັດເລືອກ ຖ້າຫາກພົບເຫັນວ່າ ຜູ້ປະມຸນດັ່ງກ່າວໄດ້ມີການປະຕິບັດທີ່ ເປັນການສໍ້ໂກງ ຫຼື ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ໃນການແຂ່ງຂັນເອົາສັນຍາດັ່ງກ່າວ;

(c) ຈະຍົກເລີກເງິນກູ້ທີ່ໄດ້ຈັດສັນໄວ້ໃຫ້ກັບສັນຍາສະໜອງສິນຄ້າ ຫຼື ວຽກງານໃດໜຶ່ງ ຖ້າເກີດກໍລະນີທີ່ສາມາດ ລະບຸວ່າໄດ້ມີການປະຕິບັດທີ່ເປັນການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ຫຼື ການສໍ້ໂກງ ໂດຍຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຜູ້ກູ້ຢືມ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເງິນກູ້ ໃນໄລຍະການຈັດຊື້ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາດັ່ງກ່າວ, ໂດຍທີ່ຜູ້ກູ້ຢືມບໍ່ໄດ້ດຳເນີນ ການໃດໆເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງທັນການ ແລະ ເໝາະສົມໃນລະດັບທີ່ ADB ເພິ່ງພໍໃຈ;

1 ຈະນຳເອົາຄຳນິດຄຳຍຄືກັນນີ້ເຂົ້າໃນ ຄຸ້ມແນະນຳກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ປຶກສາໂດຍ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ແລະ ຜູ້ກູ້ຢືມ ຂອງ ADB.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2, ໜ້າທີ 2

- (d) ຈະປະກາດວ່າ ບໍລິສັດບໍ່ຖືກເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບສັນຍາທີ່ສະໜອງທຶນໂດຍ ADB, ບໍ່ວ່າແບບບໍ່ມີກຳນົດ ຫຼື ແບບມີກຳນົດ, ຖ້າຝົບເຫັນວ່າ ບໍລິສັດດັ່ງກ່າວໄດ້ປະຕິບັດການສໍ້ໂກງ ຫຼື ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ ໃນການແຂ່ງຂັນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສັນຍາທີ່ໄດ້ຮັບທຶນໂດຍ ADB; ແລະ
- (e) ໃນສັນຍາທີ່ໄດ້ຮັບທຶນກູ້ຢືມໂດຍ ADB ແມ່ນ ADB ຈະມີສິດເອົາຂໍ້ກຳນົດເຂົ້າໃນສັນຍາ ທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ສະໜອງ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາ ອະນຸຍາດໃຫ້ ADB ສາມາດກວດກາບັນຊີ ແລະ ຂໍ້ມູນຂອງຕົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຜົນການປະຕິບັດຂອງສັນຍາ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດໄດ້ຮັບການກວດສອບໂດຍນັກກວດສອບທີ່ແຕ່ງຕັ້ງໂດຍ ADB.

2.15 ພາຍໃຕ້ສັນຍາສະເພາະຂອງ ADB, ຜູ້ກູ້ຢືມອາດແນະນຳໃຫ້ເອົາ ຂໍ້ກຳນົດໃນກົດໝາຍຕໍານການສໍ້ໂກງ ແລະ ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ (ລວມທັງການໃຫ້ສິນບິນ) ຂອງປະເທດກ່ຽວຂ້ອງ, ເຂົ້າໃນແບບຝອມການປະມຸນສຳລັບສັນຍາມູນຄ່າສູງທີ່ໄດ້ຮັບທຶນໂດຍ ADB ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ປະມຸນປະຕິບັດຕາມໃນເວລາແຂ່ງຂັນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ. ໃນກໍລະນີທີ່ເອົາຄຳໝາຍໝັ້ນດັ່ງກ່າວສອດເຂົ້າໃນເອກະສານການປະມຸນກໍຕ້ອງໃຫ້ມີໝາຍເຫດຢູ່ລຸ່ມເອກະສານໂດຍລະບຸວ່າຂໍ້ກຳນົດດັ່ງກ່າວໄດ້ເອົາເຂົ້າຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຂອງຜູ້ກູ້ຢືມ.

2.16 ເມື່ອສັນຍາໄດ້ຮັບທຶນທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນໂດຍ ADB, ກໍໃຫ້ກຳນົດໃສ່ເອກະສານສັນຍາວ່າ ຜູ້ຮັບເໝົາຈະບໍ່ມີການໃຫ້ຫຼືຮັບຄ່າທຳນຽມ, ເງິນຕອບແທນ-ລາງວັນ, ການສົ່ງເງິນຄືນ, ຂອງຂວັນ, ຄ່ານາຍໜ້າຫຼືການຈ່າຍເງິນຮູບການອື່ນໆຕະຫຼອດຂະບວນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງຫຼືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍານອກຈາກສິ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານປະມຸນ. ພາກທີ 8.03 ຂອງລະບຽບການຂອງເງິນກູ້ດອກເບ້ຍປົກກະຕິ ແລະ ລະບຽບການກູ້ຢືມດອກເບ້ຍພິເສດ ຈະຖືກດັດແກ້ ເພື່ອໃຫ້ມີເນື້ອໃນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້. ພາກທີ່ໄດ້ຮັບການທົບທວນແມ່ນໄດ້ຂີດກ້ອງໄວ້.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3, ໜ້າທີ່ 1

ສະເໜີການດັດແກ້ ລະບຽບການຂອງການກູ້ຢືມດອກເບ້ຍປົກກະຕິ ແລະ ພິເສດ

ພາກທີ 8.03. **ການຍົກເລີກໂດຍ ADB.** ຖ້າ (i) ສິດຂອງຜູ້ກູ້ຢືມໃນການຖອນເງິນຈາກບັນຊີເງິນກູ້ ໄດ້ຖືກໂຈະ ເປັນເວລາ ສາມສິບ (30) ວັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຫຼື (ii) ໃນເວລາໃດກໍຕາມທີ່ ADB ພາຍຫຼັງການປຶກສາຫາລືກັບຜູ້ກູ້ຢືມ ໄດ້ລະບຸວ່າຈຳນວນໃດໜຶ່ງຂອງເງິນກູ້ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນອີກຕໍ່ໄປເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການ, ຫຼື (iii) ໃນເວລາໃດໜຶ່ງທີ່ ADB ລະບຸວ່າ ພາຍໃຕ້ສັນຍາການກູ້ຢືມໄດ້ມີການປະຕິບັດທີ່ເປັນການສໍ້ໂກງ ຫຼື ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງໂດຍຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຜູ້ກູ້ຢືມ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກເງິນກູ້ ໃນໄລຍະການຈັດຊື້/ການຄັດເລືອກທີ່ປຶກສາ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາ ໂດຍທີ່ຜູ້ກູ້ຢືມບໍ່ໄດ້ແກ້ໄຂຢ່າງທັນການ ແລະ ຢ່າງເໝາະສົມໃນລະດັບທີ່ ADB ເພິ່ງພໍໃຈ ຫຼື (iv) ໃນເວລາໃດກໍຕາມທີ່ ADB ເຫັນວ່າການນຳໃຊ້ເງິນກູ້ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບ ຂັ້ນຕອນທີ່ກຳນົດ ຫຼື ອ້າງອີງໃນສັນຍາກູ້ຢືມ, ຫຼື (v) ຮອດມື້ທີ່ກຳນົດໃນສັນຍາກູ້ຢືມ ວ່າເປັນມື້ປິດການຖອນເງິນຈາກ ຈຳນວນເງິນກູ້ທີ່ຍັງເຫຼືອຈາກບັນຊີເງິນກູ້, ADB ອາດແຈ້ງເຖິງຜູ້ກູ້ຢືມ ແລະ ຜູ້ຄຳປະກັນ (ຖ້າມີ) ກ່ຽວກັບການສິ້ນສຸດສິດຂອງຜູ້ກູ້ຢືມ ໃນການຖອນເງິນຈາກບັນຊີດັ່ງກ່າວ ຫຼື ສັນຍາດັ່ງກ່າວ. ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ແຈ້ງແລ້ວ, ຈຳນວນຂອງເງິນກູ້ ຫຼື ສ່ວນທີ່ຍັງເຫຼືອ ກໍ່ຈະຖືກຍົກເລີກ.

Asian Development Bank
6 ADB Avenue, Mandaluying City
0401 Metro Manila, Philippines
<http://www.adb.org/anticorruption>

